

CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย
ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์

พงศกร สมมิตร

โปรแกรมวิชา ภาษาไทย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
มกราคม 2569

(งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย)

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย : CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย
ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์
ชื่อผู้ศึกษา : พงศกร สมมิตร
สาขาวิชา คณะ : ภาษาไทย คณะครุศาสตร์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) สร้างและพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ 2) ศึกษาผลการใช้ CRRU “FANG KRU” Model และ 3) ประเมินกระบวนการพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ชั้นปีที่ 1 – 4 ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2568 จำนวน 20 คน โดยการเลือกแบบอาสาสมัคร (Volunteer Sampling) จากนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์มีปัญหาในทักษะการฟัง ประกอบด้วยนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ลำหู่ 5 คน นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์อาข่า 5 คน นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ปกากะญอ 5 คน และนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ม้ง 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยก่อนและหลังใช้นวัตกรรม 2) นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อนวัตกรรม ผลการวิจัยทำให้ได้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ ประกอบด้วยชุดแบบฝึกการฟังภาษาไทย จำนวน 4 ชุด คือ ชุดแบบฝึกที่ 1 คือ การสื่อสารผ่านภาพเป็นหลัก ชุดแบบฝึกที่ 2 คือ การสื่อสารผ่านภาพและเสียงเท่ากัน ชุดแบบฝึกที่ 3 คือ การสื่อสารผ่านเสียงเป็นหลัก และ ชุดแบบฝึกที่ 4 คือ การสื่อสารที่ใช้เสียงอย่างเดียว โดยพบว่า (1) นวัตกรรมมีประสิทธิภาพ 82.80 /86.00 (2) นักศึกษามีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญสูงขึ้น (3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อกระบวนการฯ ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : CRRU FANG KRU Model การพัฒนาทักษะการฟัง

Abstract

The purposes of this study were to (1) develop the CRRU “FANG KRU” Model to enhance Thai listening skills among ethnic student teachers, (2) examine the effectiveness of the CRRU “FANG KRU” Model, and (3) evaluate the development process of the model. The participants were 20 ethnic student teachers from the Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University, who were first- to fourth-year students in the 2025 academic year. The participants were selected through volunteer sampling and consisted of students who experienced difficulties in Thai listening skills: five Lahu, five Akha, five Karen, and five Hmong students. The research instruments included (a) a Thai listening comprehension pre- and post-test, (b) the CRRU “FANG KRU” Model innovation designed to improve Thai listening skills among ethnic student teachers, and (c) a student satisfaction questionnaire regarding the innovation. The findings revealed that the CRRU “FANG KRU” Model comprised four sets of Thai listening exercises: (1) communication primarily through visual elements, (2) communication through equal use of visual and auditory elements, (3) communication primarily through auditory elements, and (4) communication through auditory elements only. The model demonstrated an efficiency of 82.80/86.00. Furthermore, the students’ Thai listening comprehension abilities improved significantly, and their satisfaction toward the development process and the use of the model was at the highest level.

Keywords : CRRU “FANG KRU” Model, Thai listening skill development, ethnic student teachers

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของ นักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ สำเร็จลงได้ด้วยความร่วมมือของหลายหน่วยงาน ขอขอบคุณคณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่สนับสนุนการทำวิจัยเพื่อพัฒนานักศึกษา ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัย และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิในการให้คำแนะนำ การทำวิจัยเป็นอย่างดี ขอขอบคุณนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและ ตั้งใจที่จะพัฒนาทักษะการฟังของตนเองและท้ายที่สุดนี้ขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่สนับสนุนทุนในการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้หรือนวัตกรรม

ลงชื่อ

นายพงศกร สมมิตร

หัวหน้าโครงการวิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	6
กรอบแนวคิดการพัฒนานวัตกรรม	6
2 แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ความหลากหลายทางภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์	7
ทฤษฎีเกี่ยวกับการฟัง	8
ทฤษฎีการเรียนรู้ผ่านสื่อมัลติมีเดีย	13

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
ภาพที่ 1	กรอบแนวคิดการพัฒนานวัตกรรม	6
ภาพที่ 2	ขั้นตอนการวิจัยเรื่อง CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะ การฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์	18
ภาพที่ 3	ขั้นตอนการวิจัยเรื่อง CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะ การฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ขั้นตอนที่ 1	29
ภาพที่ 4	ขั้นตอนการวิจัยเรื่อง CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะ การฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ขั้นตอนที่ 2	32
ภาพที่ 5	CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะ การฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์	39

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 1	ขั้นตอนและวิธีการทำวิจัย	19
ตารางที่ 2	ผลการประเมินคุณภาพของนวัตกรรม	40
ตารางที่ 3	คะแนนความสามารถในการฟังภาษาไทย	42
ตารางที่ 4	ค่าเฉลี่ยร้อยละ ความสามารถในการฟังภาษาไทยของนักศึกษา กลุ่มชาติพันธุ์ก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม	43
ตารางที่ 5	ผลการหาค่าประสิทธิภาพนวัตกรรม	44
ตารางที่ 6	แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนความสามารถในการฟัง ภาษาไทยของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ก่อน และหลังการใช้นวัตกรรม	45
ตารางที่ 7	ความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ต่อการใช้นวัตกรรม	46

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสื่อสาร คือกระบวนการส่งต่อข้อมูลจากผู้ส่งสาร ไปยังผู้รับสารเพื่อให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ถือเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างปกติของทุกคนและมีความเกี่ยวข้องไปยังบุคคลอื่น ทุกคน ทุกอาชีพ ไม่สามารถปฏิเสธเรื่องของการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ จึงกล่าวได้ว่าการสื่อสารเป็นเครื่องมือช่วยให้บุคคล บรรลุวัตถุประสงค์ในชีวิตและสามารถเข้าใจความต้องการซึ่งกันและกันได้ จะเห็นได้จากการที่มนุษย์มีความพยายามพัฒนาวิธีการ เครื่องมือ ในการสื่อสารตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

จากความสำคัญของการสื่อสาร ทำให้เห็นได้ว่าสิ่งที่จะสามารถทำให้การสื่อสารบรรลุผลได้นั้นคือ ภาษา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการสื่อสารในปัจจุบัน (ศศิธร ธัญลักษณ์, 2542, น.22) กล่าวว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญ มนุษย์กำหนดภาษาขึ้นใช้เพื่อสื่อความหมายระหว่างมนุษย์ ภาษาเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการของบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง ทำให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน การสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ต้องอาศัยภาษาทั้งสิ้น หากปราศจากภาษามนุษย์ย่อมไม่สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ ภาษาของมนุษย์เป็นภาษาเพื่อการสื่อสาร มีกระบวนการในการสื่อสารชัดเจน มีคุณสมบัติเฉพาะหลายประการที่ทำให้สามารถสื่อสารได้ทุกเรื่อง สามารถเรียนรู้ เลียนแบบ และสามารถถ่ายทอดจากบุคคลในสังคมเดียวกันได้ ไม่ใช่เกิดจากสัญชาตญาณ พันธุกรรม สอดคล้องกับ (อวยพร พาณิช, อุบลวรรณ ปิติพัฒนาโชษิต, อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์, และไสลทิพย์ จารภูมิ, 2543, น.1) กล่าวไว้ว่าการสื่อสารจะประสบความสำเร็จนั้นจะต้องมีภาษา เป็นองค์ประกอบหนึ่งภายใต้สาร เนื้อหาของสาร คือความคิดที่กลั่นออกมาเป็นเรื่องราว โดยความคิดจะไม่สามารถถ่ายทอดเป็นเรื่องราวได้ หากปราศจากภาษา

เมื่อภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในบริบทของการเป็นตัวถ่ายทอดความคิด ความต้องการ ประสิทธิภาพของผู้ส่งสารในสังคม การศึกษาของไทยจึงได้กำหนดให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ภาษาไทยในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตและปัญหาสังคม เน้นการสอนภาษาในฐานะเครื่องมือของการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง โดยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดความสามารถในการสื่อสารเป็นหนึ่งในสมรรถนะของผู้เรียน (สำนักทดสอบการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2555) ซึ่งหากมองในบริบทของการใช้ภาษาในการสื่อความหมาย โดยคนที่ใช้ภาษาคือคนเชื้อสายเดียวกัน สามารถสื่อสารในภาษาเดียวกัน หรือเข้าใจและมีพื้นฐานภาษาไทยได้เหมือนกันก็น่าจะทำให้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไม่มีปัญหาและอุปสรรคแต่อย่างใด

หากมองถึงสภาพความเป็นจริงของการใช้ภาษาในประเทศไทย ที่มีกลุ่มประชากรที่หลากหลายภูมิภาค และหลากหลายชาติพันธุ์ จำนวนประชากรกว่า 70 ล้านคนของประเทศไทย มีภาษาพูดต่างกันกว่า 70 กลุ่มภาษา กระจายอยู่ในส่วนต่างๆ ของประเทศไทย ซึ่งการแบ่งกลุ่มชาติพันธุ์ตามกลุ่มภาษาแบ่งได้ 5 กลุ่ม คือ กลุ่มชาติพันธุ์ที่ใช้ภาษาตระกูลภาษาจีน - ทิเบต กลุ่มชาติพันธุ์ที่ใช้ภาษาตระกูลภาษาม้ง-เมี่ยน กลุ่มชาติพันธุ์ที่ใช้ภาษาตระกูลภาษาออสโตรเนเซียน กลุ่มชาติพันธุ์ที่ใช้ภาษาตระกูลภาษาออสโตรเอเชียติก และกลุ่มชาติพันธุ์ที่ใช้ภาษาตระกูลภาษาไท -กะได (สุวิไล เปรมศรีรัตน์, 2545) ถึงแม้ประเทศไทยจะมีหลากหลายกลุ่มชาติพันธุ์ แต่เพื่อความเข้าใจ และสื่อสารตรงกัน จึงได้กำหนดภาษาราชการ หรือภาษาไทยมาตรฐาน ที่ใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารเป็นหลัก หากแต่เมื่อกลุ่มชาติพันธุ์มีความหลากหลายจึงเป็นเรื่องยากที่ทุกกลุ่มชาติพันธุ์จะสามารถสื่อสารอย่างเข้าใจได้ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษา ซึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่านั่นคือปัญหาในการสื่อสารที่ไม่สามารถทำให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมายที่สำคัญได้

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่า ในแต่ละปีการศึกษาจะมีนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเป็นจำนวนมาก สอดคล้องกับ (จุไรพร จิตพิทักษ์, 2553) ที่ได้ศึกษาถึงสถานการณ์จำนวนนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ในสถาบันอุดมศึกษาภาคเหนือที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งตามแนวสภาพพื้นที่ พบว่า จังหวัดเชียงรายมีพรมแดนเชื่อมต่อกับ 2 ประเทศ คือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและประเทศเมียนมาร์ ซึ่งมีกลุ่มชนหลายชาติพันธุ์อพยพจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มาตั้งรกรากในสองประเทศนี้เป็นจำนวนมาก เมื่อช่วงเวลาและสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายอพยพของกลุ่มชาติพันธุ์มาในประเทศไทย โดยจากรายงานการวิจัยแผนที่ทางภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในประเทศ ของ สุวิไล เปรมศรีรัตน์ (2545) พบว่าในพื้นที่ของจังหวัดเชียงรายมีกลุ่มชาติพันธุ์มากถึง 130,054 คน หรือ 17 กลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งถือว่ามากที่สุดในประเทศ โดยอาศัยอยู่ทั้งตามที่ราบและบนดอยสูง ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมแตกต่างกันไปตามแต่วิถีดั้งเดิมที่บรรพบุรุษได้ปฏิบัติสืบทอดกันมา ทั้งคนเมือง อาข่า ลาหู่ ลีซอ ม้ง ปะกาเกอะญอ ฮ่อ เมี่ยน และขมุ โดยกระจายตัวอยู่ในอำเภอแม่จัน แม่ฟ้าหลวง เชียงแสน เชียงของ แม่สาย ประกอบกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่ดำเนินรอยตาม “ศาสตร์ของพระราชา” รัชกาลที่ 9 และพระราโชบายของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นและสิทธิที่เท่าเทียมกันของประชาชนในทุกๆเรื่อง จึงส่งผลโดยตรงต่อจำนวนของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ที่เข้ามาศึกษาในแต่ละปี โดยจากสถิติการรับนักศึกษาของกองพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายพบว่าคณะที่นักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์สนใจและเข้าศึกษาต่อมากที่สุดคือ คณะครุศาสตร์ ที่มีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตเพื่อประกอบวิชาชีพครู

แต่จากการสอนพบว่านักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์จะไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าพูด กล้าถาม ขาดความเป็นตัวของตัวเอง โดยจากการเก็บข้อมูลจากการสอบถามเบื้องต้นพบปัญหาเดียวกัน นั่นคือ ความไม่ถนัดของการใช้ภาษา โดยเฉพาะเมื่อต้องมีการสื่อสารกับคนอื่น ทำให้ขาดความมั่นใจ จนก่อให้เกิดความแปลกแยกและแตกต่างจาก

นักศึกษาทั่วไป ซึ่งถือเป็นการลดทอนความเท่าเทียมทางสังคมระหว่างนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กับนักศึกษาไทย ซึ่งหากนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้ต้องการจะประกอบอาชีพครูในอนาคต จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปิดช่องว่างทางภาษาที่ทำให้พวกเขารู้สึกแปลกแยกจากกลุ่มนักศึกษาที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่มาตั้งแต่แรก

ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์ปัญหาเบื้องต้นของกระบวนการในการเรียนรู้เรื่องภาษาเพื่อการสื่อสารว่า ปัญหาใดที่ส่งผลขั้นแรกต่อความไม่มั่นใจ และทำให้เป็นอุปสรรคของการสื่อสารของผู้เรียนกลุ่มชาติพันธุ์โดยตรง โดยจากการวิเคราะห์ตามหลักทางภาษพบว่า ทักษะการฟังของนักศึกษาคูกลุ่มชาติพันธุ์ เป็นปัญหาสำคัญประการแรก เนื่องจากไม่สามารถฟังได้อย่างเข้าใจ ฟังไม่ชัด ไม่เข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูด ไม่เข้าใจรูปร่าง ลักษณะ เจตนา และเป้าหมายของการพูดของผู้พูด เนื่องจากต้องเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ตลอดเวลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่เคยใช้ภาษาไทย จะไม่คุ้นเคยกับระบบเสียงในภาษาไทยไม่ว่าจะเป็น ระดับของคำ วลี หรือประโยค โดยจะยึดติดกับภาษาแม่ของตน ส่งผลให้การฟังมีปัญหา ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารทั้งหมด

จากที่กล่าวมานี้สรุปได้ว่า ทักษะการฟังควรเป็นทักษะที่ต้องให้ความสำคัญและเป็นทักษะแรกที่ต้องเร่งแก้ปัญหา ดังที่ ริเวอร์สและเทมเพอร์เลย์ (Rivers and Temperley, 1978 : 23) กล่าวว่า ในชีวิตประจำวันการฟังมีความสำคัญถึงร้อยละ 45 ซึ่งสอดคล้องกับ ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์ (2542) ที่กล่าวว่าทักษะการฟังมีความสำคัญเพราะเป็นทักษะที่สำคัญกับการพูดและการสื่อสารทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นในชั้นเรียน หรือในชีวิตประจำวัน อีกทั้งธัญลักษณ์ ปาณะกุล (2545) ที่ได้กล่าวถึงบทบาทของการฟังต่อการพัฒนามนุษย์ ซึ่งไม่ควรมองข้ามทักษะนี้เพราะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทักษะอื่นต่อไป โดยผู้วิจัยได้ศึกษาระบบการสอนการฟังภาษาที่สองของ Williams Littlewood (Little wood , 1996 : 22) ที่กล่าวว่าความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องอาจต้องฝึกฝนเป็นเวลานาน การฟังมีใช่เป็นแต่เพียงทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาเท่านั้น ความสามารถทางการฟังยังมีความสัมพันธ์อย่างมากกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ผู้ที่มีความสามารถในการฟังสูงมีแนวโน้มที่จะมีเชาว์ปัญญาสูง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษาคูกลุ่มชาติพันธุ์เพื่อเป็นประตูสู่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการฟังพบว่า นักวิชาการและนักวิจัยได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังโดยอาศัย สื่อภาพและเสียง เนื่องจากเป็นสื่อตามสภาพแวดล้อมทางการเรียนแบบใหม่ มีข้อดีหลายประการ เช่น สามารถจำลองการนำเสนอ สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบเชิงรุกกับแบบสื่อการนำเสนอแบบเชิงรับ มีภาพประกอบและปฏิสัมพันธ์ ทำให้ผู้เรียนได้ควบคุมตัวเอง และช่วยพัฒนาการตัดสินใจอย่างมีศักยภาพ (Hatfield and Bitter, 1994) โดยได้กล่าวถึงคุณค่าของสื่อภาพและเสียงที่ใช้ในการสอนไว้ คือ 1. ช่วยเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบเชิงรุก (Active) กับแบบสื่อการนำเสนอการสอนแบบเชิงรับ (Passive) 2. สามารถเป็นแบบจำลองนำเสนอหรือตัวอย่างที่มีแบบฝึกและการสอนที่ไม่มีแบบฝึก 3. มีภาพประกอบและมีปฏิสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น 4. เป็นสื่อที่สามารถพัฒนาการตัดสินใจและแก้ปัญหาของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 5. จัดการด้านเวลาในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้เวลาในการเรียนน้อย

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญและความเหมาะสมที่จะประยุกต์ใช้สื่อภาพและเสียงในการพัฒนานักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ จึงได้สร้างนวัตกรรม “FANG KRU” (ฟังครู) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยสื่อการพัฒนาการฟังอย่างครบวงจร โดยสามารถใช้ได้กับนักศึกษาทุกกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีปัญหาเรื่องการฟัง โดยอาศัยแนวคิดของ Williams Littlewood (Little wood, 1996 : 22) ที่มีขั้นเตรียม ขั้นนำเสนอ บทเรียน ขั้นสรุป โดยในทุกขั้นตอนของกระบวนการ ผู้วิจัยได้สร้างนวัตกรรมย่อยเพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ในทุก ๆ ขั้นตอน โดยหลังจากการใช้นวัตกรรม FANG KRU แล้ว นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์จะสามารถเข้าใจความหมาย จุดประสงค์ ของการสื่อสารภาษาไทยได้มากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้านอื่น ๆ และยังเป็นการลดช่องว่างทางสังคมในเรื่องของภาษา ทำให้นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ มีความมั่นใจในการอยู่ร่วมในสังคมและมีความพร้อมในการพัฒนาตนเองเพื่อเป็นครูที่ดีในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์
2. เพื่อศึกษาผลการใช้ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์
3. เพื่อประเมินกระบวนการพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์

สมมติฐานการวิจัย

- 4.1 CRRU “FANG KRU” Model มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
- 4.2 ความสามารถในการฟังของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ก่อนและหลังใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model แตกต่างกัน
- 4.3 นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์มีความพึงพอใจในระดับมากต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model ในการพัฒนาความสามารถในการฟัง

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ชั้นปีที่ 1 – 4 ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2568 จำนวน 100 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ชั้นปีที่ 1 – 4 ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2568 จำนวน 20 คน โดยการเลือกแบบอาสาสมัคร (Volunteer Sampling) จากนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์มีปัญหาในทักษะการฟัง ประกอบด้วยนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ 5 คน นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์อาข่า 5 คน นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ปกากะญอ 5 คน และนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ม้ง 5 คน

2.ขอบเขตด้านระยะเวลา

ปีการศึกษา 2568 (12 เดือน)

3.ขอบเขตด้านสถานที่

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model หมายถึง กระบวนการพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ให้สามารถฟังภาษาไทยได้ในทุกมิติ โดยในทุกขั้นตอนในกระบวนการ จะมีสื่อมัลติมีเดียเพื่อเป็นสื่อในการแก้ปัญหาการฟังภาษาไทย และมีชุดประเมินการฟัง เพื่อวิเคราะห์พัฒนาการและแนวทางในการพัฒนาเมื่อยังมีข้อบกพร่อง เพื่อให้ นักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ มีความสามารถในการฟังเพื่อการสื่อสารที่สมบูรณ์ และเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยสื่อการพัฒนาการฟังอย่างครบวงจร โดยสามารถใช้ได้กับนักศึกษาทุกกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีปัญหาเรื่องการฟัง

2. นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ หมายถึง ผู้เรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีปัญหาเรื่องของการฟังภาษาไทย จำนวน 20 คน ประกอบด้วยนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ 5 คน นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์อาข่า 5 คน นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ปกากะญอ 5 คน และนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ม้ง 5 คน ซึ่งแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์เป็นตัวแทนของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ที่มีปัญหาการฟังที่แตกต่างกัน ที่สอดคล้องกับปัญหาการออกเสียงที่แตกต่างกันด้วย

3. ความสามารถในการฟังภาษาไทย หมายถึง ประสิทธิภาพในการโต้ตอบที่แสดงถึงความเข้าใจของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หลังการใช้กระบวนการพัฒนาการฟัง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

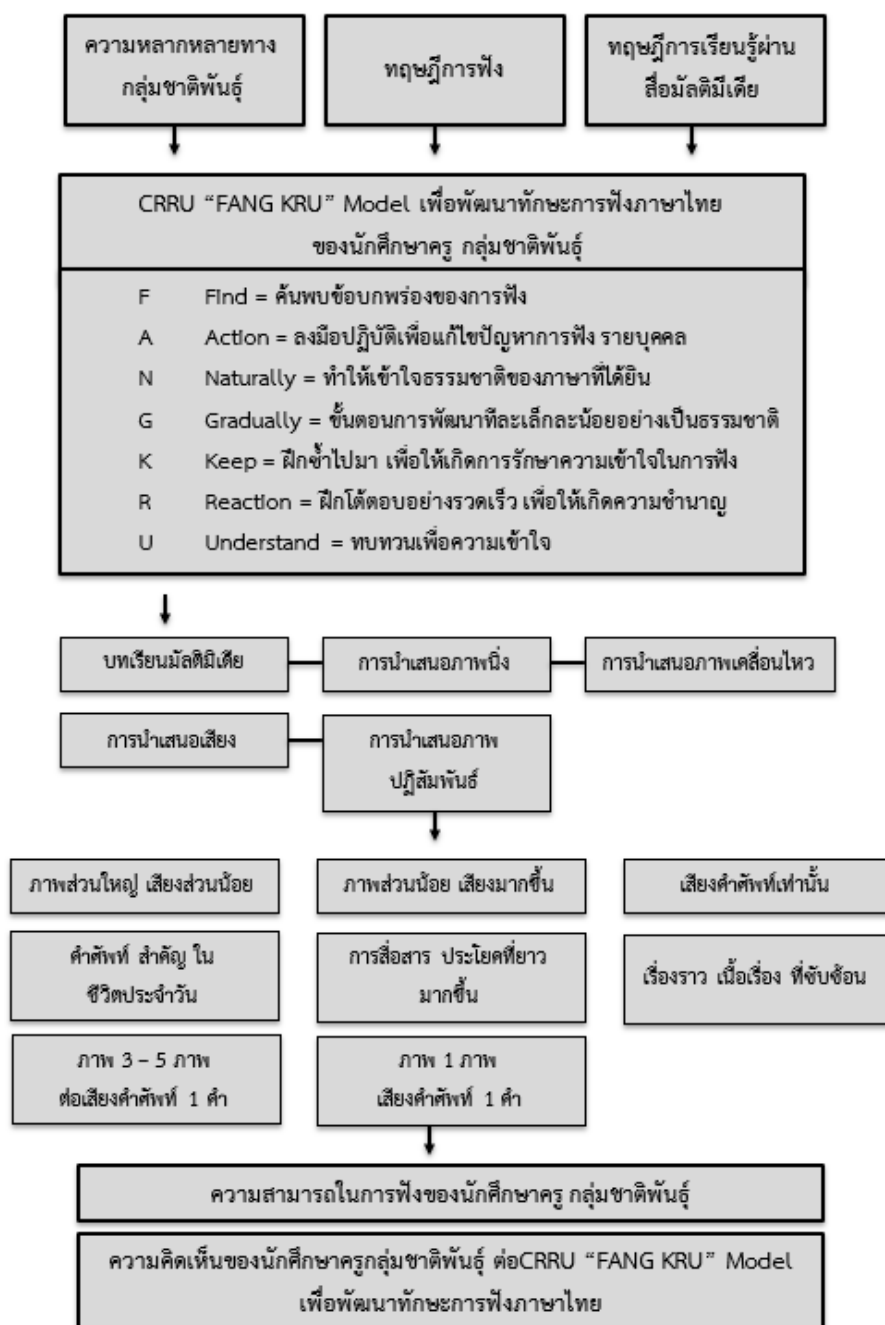
1. นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ มีความสามารถในการฟังภาษาไทยสูงขึ้น หลังการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model

2. นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์จะสามารถยกระดับความเท่าเทียมทางด้านภาษาในสังคมไทย ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์กับคนไทย เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคม

3. นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์เป็นแนวทางในการพัฒนา และแก้ปัญหาการฟังภาษาไทย ของกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งในระดับประถม มัธยม มหาวิทยาลัย และบุคคลทั่วไปที่ประกอบอาชีพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการฟังภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น

4. นำเสนอในการประชุมวิชาการเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนานวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้และเป็นแนวทางการศึกษา ตลอดจนสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย เพื่อประยุกต์ใช้ในงานวิจัยให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพ โดยการทำ ความเข้าใจและเรียนรู้ถึงความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยในประเทศไทย จะทำให้เกิดความเข้าใจใน บริบทของปัญหาที่พบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเข้าใจธรรมชาติของปัญหาเพื่อหาทางแก้ไขและพัฒนาได้อย่างถูกต้อง โดยหัวข้อที่ผู้วิจัยได้ศึกษามีดังนี้

1. ความหลากหลายทางภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์

สุวิไล เปรมศรีรัตน์ (2550) ได้กล่าวถึง ความหลากหลายของภาษากลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทยไว้ว่า ประเทศไทย ซึ่งตั้งอยู่ใจกลางของแผ่นดินใหญ่ เอเชียอาคเนย์หรือสุวรรณภูมิ มีความร่ำรวยหลากหลายด้านภาษาชาติพันธุ์และ วัฒนธรรม เป็นอย่างยิ่ง โดยในจำนวนประชากรกว่า 70 ล้านคนนั้น แบ่งได้เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ภาษา ทั้งสิ้นถึง 70 กลุ่ม กระจายอยู่ในส่วนต่างๆ ของประเทศ โดยการกระจายตัวของกลุ่มชาติพันธุ์ภาษาต่างๆ ในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ แบ่ง ออกเป็นสองลักษณะ คือ

1. ความสัมพันธ์เชิงเชื้อสายหรือตระกูลภาษา ซึ่งแบ่งเป็นตระกูล ภาษา ใหญ่ๆ ได้ 5 ตระกูล ได้แก่ ตระกูลไท (24 กลุ่ม), ตระกูลออสโตรเอเชียติก (23 กลุ่ม), ตระกูลออสโตรเนเซียน (3 กลุ่ม), ตระกูลจีน-ทิเบต (21 กลุ่ม) และตระกูลม้ง-เมี่ยน (2 กลุ่ม)

2. ความสัมพันธ์เชิงสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ภาษา กลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งกว่า 70 กลุ่ม จากตระกูลภาษาต่างๆ นั้น มี สถานภาพทางสังคมหรือมีบทบาทหน้าที่ แตกต่างกันไป ในระดับประเทศ ระดับท้องถิ่นภูมิภาค และระดับชุมชนโดยมี ภาษาไทย มาตรฐานเป็นภาษาที่ใช้เชื่อมโยงกลุ่มชาติพันธุ์ภาษาต่างๆ เข้าด้วยกัน ภาษาไทยมาตรฐาน เป็นภาษาที่ใช้ใน กิจกรรมทางราชการระดับชาติและ โอกาสที่เป็นทางการทุกประเภท เป็นสื่อในการเรียนการสอนในโรงเรียนและเป็นภาษา ของ สื่อสารมวลชนทุกแขนง เช่น วิทยุ, โทรทัศน์, หนังสือพิมพ์ทั่วทั้งประเทศในแต่ละภูมิภาค มีการใช้ภาษาท้องถิ่นตาม ภูมิภาค ซึ่งพูดโดยประชากรส่วนใหญ่และใช้เป็นภาษากลาง ในการสื่อสารระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ภาษาต่างๆ เช่น ภาษาคำ เมือง ใช้เป็นภาษากลางในเขต ภาคเหนือตอนบน ลาวอีสานใช้ในเขตภาคอีสาน (ตะวันออกเฉียงเหนือ) ภาษาปักษ์ใต้ใช้เขต ภาคใต้ เป็นต้น ส่วนภาษาของชุมชนท้องถิ่นมักเป็นภาษากลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งมีทั้งภาษาชุมชน ท้องถิ่นในกลุ่มตระกูลไท ซึ่ง พูดในภูมิภาคต่างๆ ภาษาพลัดถิ่น ซึ่งส่วนมากเป็นภาษา ตระกูลไทจากนอกประเทศที่เข้ามาตั้งถิ่นในเขตประเทศไทยด้วย ปัญหาการเมือง สงคราม และการทำมาหากิน เช่น ภาษาลาวต่างๆ ในภาคกลาง เป็นต้น ภาษาในตระกูลอื่นที่อาจจัด อยู่ใน กลุ่มนี้ ได้แก่ ภาษามอญ ซึ่งได้อพยพมาอยู่ในประเทศไทยมาเป็นเวลานาน เข้ามารับราชการและดำเนินชีวิตโดยสงบสุขมา

เป็นเวลานาน นอกจากนี้ยังมาภาษาในเขตตลาด หรือตัวเมือง ได้แก่ ภาษาจีนต่างๆ และภาษาเวียดนาม (เฉพาะอีสานตอนบน) มีกลุ่มภาษาในเขตแนวเขาแดน ซึ่งเป็นกลุ่มขนาดใหญ่ โดยต่อเนื่องกับกลุ่มชนเดียวกับข้ามพรมแดนประเทศ เช่น ชาวเขาต่างๆ ในภาคเหนือ, ภาษามอญและกะเหรี่ยงในทางภาคตะวันตก, ภาษาเขมรถิ่นไทย ทางภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือและภาษามลายูถิ่นใน จังหวัดชาวแดนภาคใต้ เป็นต้น รวมทั้งมีกลุ่มภาษาเล็กๆ ซึ่งเป็นภาษาในวงล้อมของภาษา อื่นๆ ได้แก่ 1) ของ 2) กะซอง 3) ชัมเร 4) ชูง 5) มลาบรี 6) เกนชีว (ซาไก) 7) ญฮูกรู 8) โซ (ทะวีง) 9) ลัวะ (ละเวือะ) 10) ละว้า (ก่อง) 11) อิมปี 12) บิซู 13) อูรักละโว้ย และ 14) มอเกล็น นอกจากภาษาต่างๆ ในสังคมไทยแล้ว การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการศึกษา และธุรกิจและการเมืองก็มีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญมากที่สุด ภาษาญี่ปุ่นและโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาจีนกำลังมีบทบาทมากขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากนี้ภาษาเพื่อนบ้าน เช่น ภาษาเวียดนาม ลาว พม่า มาเลเซียฯ มีความสำคัญ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เช่นเดียวกัน จากการที่สังคมไทยเป็นสังคมพหุภาษา และภาษาต่างๆ มีหน้าที่ทางสังคมแตกต่างกันประชากรไทยจึงมักจะเป็นผู้ที่พูดได้ 2 ภาษาหรือ 3 ภาษา หรือมากกว่า ในชีวิตประจำวัน โดยใช้ภาษาท้องถิ่นในครอบครัว หรือในชุมชน ใช้ภาษากลางของท้องถิ่น (แต่ละภูมิภาค) เพื่อติดต่อและค้าขายต่างกลุ่ม และใช้ภาษาไทย กลาง (ไทยมาตรฐาน)

จะเห็นได้ว่าในประเทศไทยมีกลุ่มชาติพันธุ์ที่หลากหลาย ซึ่งกระจายตัวอยู่ตามภาคต่าง ๆ ของประเทศ ทำให้มีความหลากหลายทางภาษาในประเทศไทยด้วยเช่นกัน โดยการที่กลุ่มชาติพันธุ์ต้องดำเนินชีวิตและติดต่อสื่อสาร รวมถึงประกอบอาชีพในประเทศไทย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง เมื่อพบปัญหาในการใช้ภาษาเนื่องจากกลุ่มชาติพันธุ์ไม่สามารถสื่อสารอย่างเข้าใจ โดยปัญหามาจากการที่ไม่สามารถฟังได้อย่างเข้าใจ ส่งผลต่อการสื่อสารมีปัญหาทั้งระบบ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการฟัง เพื่อจะสามารถปรับใช้ให้เหมาะสมกับกลุ่มชาติพันธุ์ ดังนี้

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการฟัง

งานวิจัยนี้มีความมุ่งหวังเพื่อให้เกิดกระบวนการพัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ จึงได้ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการฟัง เพื่อจำแนกแยกแยะความสำคัญของการฟัง ระดับการฟัง ประเภทของการฟัง เพื่อสามารถเห็นถึงแนวทางการพัฒนาอย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยเริ่มจาก

2.1 ความหมายของการฟัง

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546:811) ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า “ฟัง หมายถึง ตั้งใจสดับ คอยรับเสียงด้วยหู ได้ยิน เชื่อมตามถ้อยคำ เช่น ฟังออก คือ เข้าใจ รู้เรื่อง” พรรณราย ทรัพย์ะประภา (2548:129) อธิบายว่า “การฟัง หมายถึง การใส่ใจในสิ่งที่ได้ยิน รวมทั้งการใช้ความคิด ความรู้สึก และวิจรณ์ญาณประกอบไปด้วย เพื่อให้เป็นแนวทางของ การสื่อสารนั้น เปิดเผยและมีประสิทธิผล ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดความเข้าใจอย่างดีระหว่างกันและกัน ได้อย่างมากที่สุด” สุปราณี ประพฤติการณ์ (2553:3) “การฟัง หมายถึง การได้ยิน การติดตาม เรื่องราวของสิ่งที่ได้ยินไปด้วยความเข้าใจสิ่งนั้น จับข้อความต่างๆที่ควรคล้อย

ตามหรือโต้แย้ง” สรุปว่า การฟัง คือ การรับข้อมูลข่าวสาร และสามารถใช้วิจารณ์ญาณ เพื่อบอกได้ว่า ดีหรือไม่ดี มีประโยชน์หรือไม่อย่างไร

2.2 ความสำคัญของการฟัง

การฟังเป็นกระบวนการสื่อสารที่มนุษย์ใช้ก่อนทักษะอื่น ดังนั้นทักษะการฟังจึงมีความสำคัญมากในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งสามารถจำแนกความสำคัญเป็นประเด็น ๆ ดังนี้

1. การฟังเป็นกระบวนการรับสารที่เราใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน เช่น การติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันของมนุษย์ มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารการฟังโดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ โทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ จากสถิติการวิจัยของวิลเลียม เอฟ แมคคีย์ เขียนไว้ในหนังสือ “Panguage Teaching Anapysis” ว่า วันหนึ่ง ๆ ของคนเราจะมีการฟัง 48% การพูด 23% การอ่าน 16% และ การเขียน 13% (อ้างถึงใน สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. 2539: 6) 14

2. การฟังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ทุกสาขาวิชา ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ทางด้านการเรียนทุกระดับ ทุกวิชาชีพ ซึ่งเป็นความรู้ที่มนุษย์ต้องการมากที่สุด

3. การฟังเป็นทักษะส่งเสริมความคิดและความฉลาดรอบรู้ เป็นพหุสูต(ผู้สดับตรับฟังมาก) ท า ให้ประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การฟังช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่แปลกใหม่โดยการวิเคราะห์ ดีความ นำมาประยุกต์ปรับเปลี่ยนได้อย่างเหมาะสม เกิดความงอกงามทางความรู้ ความคิด และสติปัญญา

5. การฟังเป็นทักษะที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น การฟังเพลง นิทาน วรรณคดี

2.3 จุดมุ่งหมายของการฟัง

การฟังจะประสบความสำเร็จได้ ต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนชัดเจน จุดมุ่งหมายการฟังแต่ละครั้งอาจจะเหมือน หรือแตกต่างกัน การตั้งใจฟังในแต่ละครั้ง จะทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระของเรื่องที่ฟังและรับประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ การฝึกนิสัยการฟังที่ดีย่อมขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการฟัง และปรับปรุงทักษะการ ฟังของตนเองให้เข้ากับการฟังแต่ละประเภท ดังที่มีผู้กล่าวไว้ถึงวัตถุประสงค์ของการฟังไว้ดังนี้ อุดม พรประเสริฐ และคนอื่นๆ (2549: 29) กล่าวว่า การฟังควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. การฟังเพื่อรับรู้ เช่น ฟังคำสอน คำบรรยาย
2. การฟังเพื่อความเพลิดเพลิน หรือฟังเพื่อความบันเทิง เช่น ฟังเพลง ดนตรี เรื่อง ขำขัน นิทาน
3. การฟังเพื่อติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น ฟังเพื่อการสนทนา
4. การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ เช่น ฟังปาฐกถา คำปราศรัย
5. การฟังเพื่อแสดงความคิดเห็น เช่น การฟังได้ว่าที่ อภิปราย หาเสียง
6. การฟังเพื่อวิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินผล เช่น การฟังข้อความโฆษณา อภิปราย

7. การฟังเพื่อให้ได้คติชีวิตและความจรรณโลงใจ เช่น การฟังพระธรรมเทศนา คำสอน โอวาท พระบรมราโชวาท

8. การฟังเพื่อความเข้าใจ เช่น ฟังคำสั่ง คำแนะนำ หรือฟังเรื่องราว 9. การฟังเพื่อรายงานผู้อื่น เช่น การฟังการประชุม หรือฟังเรื่องราวต่างๆ 10. การฟังเพื่อสร้างสรรค์จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เช่น การฟังบท ประพันธ์ต่างๆ ฟังนิทาน ฟังนิยาย ปรีชา ช้างขวัญยืน (2517: 84) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการฟัง มี 3 ประการคือ 1. เพื่อความบันเทิง 2. เพื่อหาข้อมูลและเพื่อเกิดความบันเทิงใจ 3. เพื่อคุณค่าของเรื่องที่พูด

โดยในระบบการสื่อสารภาษาไทย มีการฟังที่ถูกจำแนกออกเป็นประเภทต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับการสื่อสาร ดังนี้

2.4 การฟังประเภทต่างๆ

1. การฟังการสื่อสารระหว่างบุคคล และการสื่อสารภายในกลุ่ม

1.1.การฟังการสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การสนทนา การทักทาย หลักในการฟังการสื่อสารระหว่างบุคคล -ปรับตัวให้เข้ากับคนอื่นได้ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นคนระดับใด เพศใด หรือแม้แต่ คนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน -สนใจฟังสารอยู่ตลอดเวลา และแสดงปฏิกิริยาตอบสนองผู้ส่งสารทั้ง วัจนภาษาและอวัจนภาษา -มีมารยาทในการฟัง ใช้คำพูดสุภาพ แสดงอาการสนใจ ชักถามและสนับสนุนบ้างตามความเหมาะสม อุปสรรคในการฟังเพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคล - มีอคติต่อคู่สนทนา - ความคิดเห็นขัดแย้งกัน - อวัยวะในการฟังบกพร่อง - รับสารจากคนต่างวัฒนธรรม

1.2.การฟังการสื่อสารภายในกลุ่ม เป็นการสื่อสารภายในกลุ่มจะมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไปสื่อสารกัน อาจเป็นการสื่อสารภายในองค์กร หน่วยงาน เพื่อระดมสมอง ความคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะ เช่น การประชุม สัมมนา หลักการฟังการสื่อสารภายในกลุ่ม - มีส่วนร่วมในการสื่อสาร - ศึกษาข้อเท็จจริง ข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ มาล่วงหน้า - อ่านเอกสารที่ได้รับในการฟังประกอบ - ฟังอย่างสงบ อุดหนุน มีมารยาท - แสดงความรู้ในเวลาที่เหมาะสม อุปสรรคของการสื่อสารภายในกลุ่ม - แยกตัวออกจากกระบวนการสื่อสาร/ไม่ติดตามเรื่องราวที่กำลังประชุมและไม่เสนอความคิดเห็น - เป็นฝ่ายค้านตลอดเวลา - ผูกขาดการพูดคนเดียว - สภาพแวดล้อมของสถานที่ไม่เอื้ออำนวย

2. การฟังการสื่อสารสาธารณะ การสื่อสารสาธารณะเป็นการสื่อสารที่มีคนจำนวนมาก แบ่งบทบาทชัดเจน ว่าใครเป็นผู้ส่งสาร และผู้รับสาร แม้จะไม่ได้ระบุกลุ่มผู้ฟังไว้โดยเฉพาะ แต่ผู้ฟังมักจะเป็นผู้มีความรู้ ความสนใจ ความคิดและค่านิยมใกล้เคียงกับผู้ส่งสาร เช่น การฟังปาฐกถา การฟังบรรยายหรือการฟัง ละครวิทยุ หลักการฟังการสื่อสารสาธารณะ - ศึกษาผู้พูดและเรื่องที่จะฟังมาล่วงหน้า - มีสมาธิ - พยายามฟังและจับประเด็นสำคัญ อุปสรรคของการฟังการสื่อสารสาธารณะ - ขาดความรู้และประสบการณ์ในเรื่องที่ฟัง - ไม่รู้จักภูมิหลังของผู้พูด - ไม่มีความกระตือรือร้นในการฟัง

3. การฟังสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นการฟังสารผ่านสื่อต่าง ๆ ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เป็น การสื่อสารทางเดียวที่มีบทบาทมากที่สุดในปัจจุบัน หลักการฟังสื่ออิเล็กทรอนิกส์ - มีวิจารณ์ญาณ ในการฟัง - ฟังอย่างรู้เท่าทันผู้ส่งสาร อุปสรรคในการฟังสื่ออิเล็กทรอนิกส์ - สื่อชำรุด เสียงขาดหาย ภาพพร่ามัว - สารเข้าใจยากเกินไป สลับซับซ้อนเกินไป - ผู้รับสาร หากฟังจากสื่อแหล่งเดียวทำให้ความคิดไม่กว้าง

เมื่อการฟังมีความสำคัญและรูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา รูปแบบของการสอน เพื่อให้สามารถเกิดความถูกต้องและมีทิศทางในการสอนการฟัง ดังนี้

1. หลักการสอนฟัง

ลอคค์ (Pocke. 2013 : 102) ได้กล่าวถึงกลวิธีการสอนฟังที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. เน้นจุดที่สำคัญ คือ ผู้สอนดึงความสนใจไปสู่พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องโดยการสนทนาเกี่ยวกับ ความสำคัญของสิ่งที่ฟัง และอธิบายได้ถึงเหตุผลที่ผู้เรียนจำเป็นต้องฟัง นอกจากนี้ยังสามารถทำได้โดย การ ถาม คำถาม และพูดคุยกแลกเปลี่ยน คำตอบจากนั้น จึงสรุป และเน้นในจุดที่ สำคัญ

2. การสร้างแบบจำลอง คือ ผู้สอนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้เช่น ประมวลตามจังหวะ เพลงคำ หรือ วิธีการเลียนแบบเป็นการสอนและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

3. การกระตุ้น คือ ผู้สอนกระตุ้นและกำกับให้ผู้เรียนตอบสนองพฤติกรรมที่เหมาะสม กับตัวผู้เรียนโดย การถามคำถามจากสิ่งที่ฟัง หากการตอบสนองไม่เป็นไปตามที่ผู้สอนคาดหวังสามารถ ทำการกระตุ้น เพิ่มขึ้นโดย การถามคำถาม หรือการสร้างแบบจำลองพฤติกรรมอีกครั้ง

ฮาร์เมอร์ (Harmer. 1998 :99-101) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญในการสอนการฟังผู้เรียน ภาษาที่สองดังนี้

1. การใช้เทปบันทึกเสียงในการสอน การใช้เทปบันทึกเสียงในการสอนฟังนั้นแม้ว่าเทป บันทึกเสียงจะ เนื้อหาดีแค่ไหนแต่หากเสียงที่บันทึกมาไม่มีคุณภาพหรือเครื่องเล่นเทปเล่นเร็วหรือช้า เกินไป สิ่งที่ฟังก็ จะไม่เกิด ประโยชน์ต่อผู้เรียนดังนั้นผู้สอนจึงต้องมั่นใจว่าเทปที่ใช้บันทึกเสียงมีคุณภาพ นอกจากนั้น เครื่องเล่นเทปก็จ ำเป็น ต้องมีคุณภาพดีด้วยเช่นกัน

2. การเตรียมความพร้อมเป็นสิ่งสำคัญ ผู้เรียนและผู้สอนจ ำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมก่อนการ เรียนการสอนฟัง สำหรับผู้สอนนั้นจะต้องฟังเทปบันทึกเสียงทั้งหมดก่อนทำการสอนเสมอ ซึ่งเป็นการเตรียมความ พร้อมรับมือกับปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาด้านเสียง ปัญหาด้านสำเนียง นอกจากนี้ผู้สอนยัง สามารถวิเคราะห์เนื้อหา และภาระงานที่จัดเตรียมมาว่าเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่สำหรับ ผู้เรียนต้อง เตรียมตนเองให้พร้อมสำหรับการฟัง สามารถทำได้โดยการอธิบายเกี่ยวกับหัวข้อที่เรียน และคาดเดา ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไปโดยผู้สอนต้องพยายาม กระตุ้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงกับหัวข้อที่เรียนและภาระงาน ให้ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนจริงๆ

3. การฟังเพียงครั้งเดียวไม่เพียงพอควรเปิดเสียงเนื้อหาให้ผู้เรียนฟังมากกว่าหนึ่งครั้ง เพราะผู้เรียน ต้องการฟังอีกครั้งเพื่อเก็บรายละเอียดที่ตกหล่นจากการฟังในครั้งแรก และยังเป็นโอกาสที่ผู้เรียนได้ เรียนรู้ภาษา

จากเสียงเนื้อหาที่ฟังอีกด้วยในการฟังเนื้อหาครั้งแรกส่วนมากจะเพียงพอให้ผู้เรียนทราบ ว่ากำลังเรียนเกี่ยวกับเรื่องอะไรซึ่งต่อมาจะส่งผลให้การฟังง่ายมากยิ่งขึ้น ผู้สอนควรเปิดเสียงเนื้อหาให้ ฟังไม่เกิน2-3ครั้ง

4. ผู้เรียนควรได้รับการกระตุ้นให้ตอบสนองต่อเนื้อหาไม่ใช่เพียงแค่ภาษาที่ฟัง สิ่งสำคัญสำหรับการฟัง คือ การเข้าใจความหมายและจุดมุ่งหมายของสิ่งที่ฟังได้โดยผู้สอนถามคำถามเพื่อตรวจสอบความ เข้าใจของผู้เรียนว่า เป็นไปตามที่ต้องการหรือไม่

5. การฟังแต่ละชั้นต้องมีการะงานที่แตกต่างกัน ในการฟังเนื้อหาแต่ละชั้นควรเตรียมการะงานที่ แตกต่าง กันออกไปซึ่งในชั้นแรกของการฟังการะงานไม่ควรยากหรือง่ายเกินไปแต่มุ่งให้ผู้เรียนเข้าใจ และตอบสนองได้และ ช่วยให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนส่วนการะงานในการฟังจะมุ่งเน้นเนื้อหา ภาษาการออกเสียงและอื่นๆ

6. การทำการะงานเพื่อความเข้าใจเนื้อหาที่ฟัง หลังจากการฟังผู้เรียนจะใช้เวลา ในการเลือกและ เตรียมตัวเพื่อทำการะงาน ผู้สอนควรใช้เวลาผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถในการทำการะงานอย่าง เต็มที่ เมื่อผู้สอน สามารถเปิดเสียงซ้ำอีกได้เพื่อให้ผู้เรียนเก็บรายละเอียดจากการฟังครั้งแรก นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยให้ผู้เรียน สามารถทำการะงานและเข้าใจเนื้อหาที่ฟังได้ดีมากยิ่งขึ้นจากนั้นจึง ใช้สื่ออื่นหรือบทพูดสำหรับกิจกรรมใหม่

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสอนฟังเพื่อการสื่อสาร เพื่อจะสามารถนำองค์ความรู้มาใช้ได้ โดยมีเนื้อหา ดังนี้

วิภาดา ประสารทรัพย์(2542 : 60-75) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนทักษะการฟัง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. กิจกรรมการสอนทักษะการฟังเพื่อการรับรู้ได้แก่ การสอนให้ฟังความแตกต่าง ของเสียงสระ หรือเสียงพยัญชนะในแต่ละคำ การสอนนักเรียนให้ฟังระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค 2. การสอนกิจกรรมการฟังเพื่อความเข้าใจ การที่จะเข้าใจเรื่องราวใดๆ ต้องทราบ ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวนั้น ๆ ข้อมูลที่ต้องทราบส่วนมาก ได้แก่ (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) และอย่างไร (How) การจัดกิจกรรมการสอนเพื่อช่วยฝึกให้ เกิดการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ แบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening Activities) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนที่จะฟังเรื่องราวจริงของบทเรียน โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้ ข้อมูลพื้นฐานด้านความรู้ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียน โดยให้ นักเรียนทราบเกี่ยวกับศัพท์และโน้มน้าวนักเรียนมาสู่บทเรียน รูปแบบ หรือเทคนิคของการจัดกิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening Activities) การคาดการณ์ (Prediction) เป็นกิจกรรมที่จะช่วย ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์เดิมของตนเองมาเป็นพื้นฐานในการเดาล่วงหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์และ คำศัพท์ที่จะพบในเนื้อเรื่องที่จะฟัง โดยอาศัยรูปภาพ หัวข้อและชื่อเรื่อง การอภิปราย (Discussion) เป็นกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม ที่จะช่วยให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวกับบุคคลอื่น ซึ่ง อาจจะมีการยอมรับหรือไม่ยอมรับ การตอบกลับ ทำให้นักเรียนมีการสื่อสารกันจริง การอภิปรายของ นักเรียน อาจมีข้อมูลพื้นฐานมาจากชื่อเรื่อง รูปภาพ และคำถามนำบทเรียน

2.2 กิจกรรมระหว่างการฟัง (While-listening Activities) ในขั้นตอนนี้ครู จะให้นักเรียนฟังเรื่องราวที่ครูเตรียมมาสอน ซึ่งอาจจะต้องเปิดแถบบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังมากกว่า 1 ครั้ง เพื่อเพิ่มความเข้าใจให้แก่ นักเรียนมากขึ้น ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะต้องเข้าใจจุดประสงค์ของ การฟังว่า จะฟังเพื่ออะไร กิจกรรมสอนระหว่างการฟัง จึงเน้นที่การช่วยสร้างกรอบความคิดให้นักเรียน เข้าใจเรื่องที่ฟัง และจุดประสงค์ของการฟัง โดยทำได้หลายวิธีดังนี้ การเติมข้อความสั้น ๆ ง่าย ๆ ในขณะที่ได้ทำให้นักเรียนทำเครื่องหมายหรือเขียนข้อความสั้น ๆ ลงในตารางที่กำหนดให้ในขณะที่ ฟังให้นักเรียนระบุรูปภาพที่เกี่ยวกับสิ่งที่กำลังฟัง ให้นักเรียนพยายามแก้ไขคำที่สะกดผิดง่าย ๆ ในขณะที่ฟัง เพื่อให้นักเรียนจะได้ตั้งใจมีใจจดจ่อกับการฟัง

2.3 กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening Activities) เป็นกิจกรรมที่ควรให้ นักเรียนทำเป็นคู่หรือกลุ่ม เพื่อให้ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกัน นอกเหนือจากการตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง แล้ว มักจะเป็นการตั้งคำถาม หรือการกำหนดกิจกรรมที่นอกเหนือจากเนื้อเรื่อง (Beyond the Text) แต่ต้องอาศัยข้อมูลจากกิจกรรมก่อนและระหว่างการฟังเข้ามาช่วย ดังนั้นการอภิปราย (Discussion) การแสดงบทบาทสมมติ(Role-Play) เป็นการให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติไปตามสถานการณ์ใหม่ ที่กำหนดให้เพื่อนักเรียนจะได้ฝึกภาษาเพิ่มเติม การรายงาน (Report) เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกใช้ ภาษาต่อหน้าผู้ฟัง/ผู้ชม นอกจากนักเรียนจะได้กล้าแสดงออกแล้วยังได้ฝึกภาษาอีกด้วย การเขียน รายงาน (Writing) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เช่น การเขียนสรุปย่อ การเขียนเรียงความ เป็นต้น

เมื่อทราบวิธีการในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบในการนำวิธีการฟังมาจัดเรียงให้เหมาะสมกับการสอนฟัง โดยวิธีการที่สนใจคือการใช้สื่อมัลติมีเดีย โดยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการใช้สื่อมัลติมีเดียในการประยุกต์ใช้ในการศึกษา ดังนี้

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ผ่านสื่อมัลติมีเดีย

ทฤษฎีการเรียนรู้ผ่านสื่อมัลติมีเดียของ Mayer (2009) กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นภายในสมองของผู้เรียน ในระหว่างการเรียนรู้ผ่านสื่อมัลติมีเดีย กระบวนการทาง ปัญญา 3 ประเภทที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้และกฎการ ออกแบบสื่อมัลติมีเดียที่สร้างขึ้นเพื่อจัดการกับกระบวนการ ทางปัญญาแต่ละประเภท Mayer (2009) เริ่มจากการนำเสนอ สมมติฐาน 3 ข้อที่เป็นพื้นฐานของทฤษฎีและกระบวนการ เรียนรู้ผ่านสื่อมัลติมีเดีย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การรับรู้สองช่องทาง (Dual channel assumption) ระบุว่า มนุษย์สามารถรับข้อมูลเข้าสู่สมองได้สองช่องทาง ได้แก่ช่องทางการมองเห็น (Visual/Pictorialchannel)และ ช่องทางการได้ยิน (Auditory/Verbal channel)

2. ขีดจำกัดการรับข้อมูล(Limited capacityassumption) ระบุว่า การรับข้อมูลเข้าสู่ช่องทางการรับรู้ในแต่ละครั้ง ช่องทางแต่ละช่องทางสามารถรับข้อมูลได้ในปริมาณที่จำกัด

3. การเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลั่นกรอง คัดเลือก จัดระบบและบูรณาการ (Active processing assumption) ระบุว่า มนุษย์จะเรียนรู้ได้เมื่อข้อมูลที่รับเข้ามาจากช่องทางการรับรู้ได้ผ่านเข้าสู่กระบวนการกลั่นกรอง คัดเลือก จัดระบบและบูรณาการ จากสมมติฐาน 3 ข้อ สามารถสรุปกระบวนการเรียนรู้ ผ่านสื่อมัลติมีเดียได้โดยสังเขปว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อ สมองทำการคัดเลือก (selecting) ข้อมูลจากสื่อมัลติมีเดียผ่านช่องทางการมองเห็นและช่องทางการได้ยินเข้ามาจัดระบบ (organizing) ในความจำระยะสั้น (Short-term memory หรือ Working memory) และบูรณาการ (integrating) ข้อมูล นั้นเข้ากับองค์ความรู้เดิมในความจำระยะยาว (Long-term memory) แต่ปริมาณของข้อมูลที่ช่องทางการรับรู้แต่ละช่อง ทางสามารถรองรับได้ในแต่ละครั้งมีขีดจำกัด การรับข้อมูล ปริมาณมากๆ ในคราวเดียวอาจก่อให้เกิดสภาวะปริมาณ ข้อมูลเกินขีดจำกัด (overload) ที่ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถ เรียนรู้ต่อไปได้อีก

กระบวนการทางปัญญาและกฎการออกแบบ สื่อมัลติมีเดีย ในระหว่างการเรียนผ่านสื่อมัลติมีเดีย สมองของผู้เรียน จะเกิดกระบวนการทางปัญญา (cognitive process) ขึ้น ทั้งหมด 3 ประเภท ได้แก่ กระบวนการทางปัญญาภายนอก (Extraneous cognitive process) กระบวนการทางปัญญา ภายใน (Essential cognitive process) และกระบวนการ ทางปัญญาเพื่อการเรียนรู้ในเชิงลึก (Generative cognitive process) ยิ่งกระบวนการทางปัญญาแต่ละประเภทเกิดขึ้น ในปริมาณที่เหมาะสมมากเท่าไร ผู้เรียนก็จะเรียนรู้จากสื่อมัลติมีเดียได้ดียิ่งขึ้นเท่านั้น เพื่อจัดการและควบคุมการเกิดกระบวนการทางปัญญา แต่ละประเภท Mayer (2009) ได้สร้างกฎการออกแบบ สื่อมัลติมีเดีย (Principles of multimedia design) ขึ้นมา ทั้งหมด 3 หมวดตามจำนวนประเภทของกระบวนการทาง ปัญญา โดยรายละเอียดของกระบวนการทางปัญญาแต่ละ ประเภทและกฎการออกแบบสื่อมัลติมีเดียแต่ละหมวด มีดังต่อไปนี้

กระบวนการทางปัญญาแรกที่เกิดขึ้นก่อนขั้นตอนการ คัดเลือกข้อมูลเข้าสู่ความจำระยะสั้น (selecting) คือ กระบวนการทางปัญญาภายนอก (Extraneous cognitive process) เป็นกระบวนการทางปัญญาที่เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนรับชมสื่อมัลติมีเดียที่มีการจัดวางเนื้อหาและลำดับการนำเสนอไม่เหมาะสม มีองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่ต้องการสอน หรือองค์ประกอบภายในสื่อมีความ ซ้ำซ้อนกัน เช่น การวางภาพและข้อความอักษรที่เกี่ยวข้อง กันเอาไว้ห่างกันเกินไป ส่งผลให้ผู้เรียนต้องกวาดสายตาไป มาระหว่างภาพและข้อความดังกล่าว หรือการใส่เนื้อหาที่น่า สนใจแต่ไม่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน ลงไปในสื่อส่งผลให้ผู้เรียนหันไปสนใจเนื้อหาในส่วนนั้นแทน เนื้อหาของบทเรียน

กระบวนการทางปัญญาประเภทนี้สร้างภาระให้กับสมอง โดยไม่จำเป็น และไม่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ของบทเรียนที่สื่อแนะนำ หากมีมากเกินไปจนเกิดสภาวะ ปริมาณข้อมูลเกินขีดจำกัด (overload) สมองของผู้เรียน จะไม่มีพื้นที่สำหรับกระบวนการเรียนรู้ในขั้นถัดไป หรือไม่มี พื้นที่เหลือพอสำหรับขั้นตอนการคัดเลือกเนื้อหาในบทเรียน เข้าสู่ความจำระยะสั้น ซึ่งเป็นกระบวนการแรกในขั้นตอนการ เรียนรู้ด้วยเหตุนี้ Mayer (2009) จึงสร้างกฎการออกแบบ สื่อมัลติมีเดีย หมวดที่ 1 ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้พัฒนาสื่อ รู้ว่า สื่อมัลติมีเดีย

ลักษณะใดจะก่อให้เกิดกระบวนการทาง ปัญญาภายนอกน้อยที่สุด กฎการออกแบบสื่อมัลติมีเดียใน หมวดนี้มีทั้งหมด 5 ข้อดังนี้

1. หลักการของความสอดคล้องเชื่อมโยง(Coherence principle) ระบุว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อสื่อมัลติมีเดีย ไม่มีข้อความ ภาพ หรือเสียงที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทเรียน ปรากฏอยู่

2. หลักการการส่งสัญญาณ (Signaling principle) ระบุว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีขึ้นเมื่อสื่อมัลติมีเดียมีการเน้น สีหรือเน้นข้อความที่บ่งชี้ให้ผู้เรียนรู้ว่าควรให้ความสนใจกับ องค์ประกอบใดในระหว่างเรียน

3. หลักการเรียนแบบซ้ำซ้อน (Redundancy principle) ระบุว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้จากสื่อมัลติมีเดียที่ประกอบด้วย ภาพและเสียงบรรยายได้ดีกว่าสื่อที่ประกอบด้วยภาพ เสียงบรรยาย และข้อความอักษร เมื่อเสียงบรรยายและ ข้อความอักษรมีเนื้อหาเหมือนกัน

4. หลักการเรียนแบบต่อเนื่อง (Spatial principle) ระบุว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีขึ้น เมื่อสื่อมัลติมีเดียนำเสนอ ภาพและข้อความที่เกี่ยวข้องกับภาพไว้ใกล้กัน

5. หลักการความต่อเนื่องแบบชั่วขณะ (Temporal contiguity principle) ระบุว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้จากสื่อมัลติมีเดีย ที่นำเสนอภาพและข้อความที่เกี่ยวข้องกันขึ้นพร้อมๆ กัน ได้ดีกว่าสื่อที่นำเสนอภาพและข้อความที่เกี่ยวข้องกันขึ้น ทีละอย่างตามลำดับ

กระบวนการทางปัญญาประเภทนี้จำเป็นต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียน แต่ต้องได้รับการควบคุมไม่ให้เกิดขึ้นมากเกินไป จนก่อให้เกิดสภาวะปริมาณข้อมูลเกินขีดจำกัด (overload) ซึ่งส่งผลให้สมองของผู้เรียนไม่ มีพื้นที่ว่างพอสำหรับการ เรียนรู้ในขั้นถัดไป สภาวะปริมาณข้อมูลเกินขีดจำกัดจาก กระบวนการทางปัญญาภายในมี 2 รูปแบบ ได้แก่ สภาวะ ปริมาณข้อมูลเกินขีดจำกัดบนช่องทางการได้ยินและช่อง ทางการมองเห็น เกิดจากการที่ผู้เรียนรับชมบทเรียนที่เนื้อหา มีความซับซ้อนผ่านสื่อมัลติมีเดียที่นำเสนอเนื้อหาเร็วเกินไป และสภาวะปริมาณข้อมูลเกินขีดจำกัดบนช่องทางการมองเห็น เกิดจากการที่ผู้เรียนรับชมสื่อที่นำเสนอบทเรียนโดย ใช้ข้อความอักษร และนำเสนอเร็วเกินไป ด้วยเหตุนี้ Mayer (2009) จึงสร้างกฎการออกแบบสื่อมัลติมีเดีย หมวดที่ 2 ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้พัฒนาสื่อรู้ว่า สื่อมัลติมีเดียลักษณะใด จะสามารถหลีกเลี่ยงสภาวะปริมาณข้อมูลเกินขีดจำกัด จากกระบวนการทางปัญญาภายในได้ กฎการออกแบบ สื่อมัลติมีเดียในหมวดนี้มีทั้งหมด 3 ข้อ ดังนี้

1. หลักการแบ่งกลุ่ม (Segmenting principle) ระบุว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้จากสื่อมัลติมีเดียที่สามารถควบคุมความเร็ว ในการนำเสนอได้มากกว่าสื่อมัลติมีเดียที่นำเสนอข้อมูล โดยอัตโนมัติ

2. หลักการการเรียนการสอนก่อน (Pre-training principle) ระบุว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้บทเรียนภายในสื่อมัลติมีเดีย ที่มีความซับซ้อนได้ดีขึ้น เมื่อได้รับความรู้เบื้องต้นก่อนการ เรียนบทเรียนดังกล่าว เช่น คำศัพท์เฉพาะและความหมาย

3. หลักการเรียนแบบสมัยนิยม (Modality principle) ระบุว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้จากสื่อมัลติมีเดียที่นำเสนอเนื้อหา ด้วยภาพและเสียงบรรยายได้ดีกว่าสื่อมัลติมีเดียที่นำเสนอ ด้วยภาพและข้อความอักษร

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย ทำให้ผู้วิจัยสามารถเชื่อมต่อและประมวลองค์ความรู้เพื่อประยุกต์ แนวคิด ทฤษฎี ดังกล่าว สร้างเป็น CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่จะสามารถเข้าใจ พัฒนา และลดช่องว่างทางสังคมทางการศึกษา และพร้อมเข้าสู่วิชาชีพครูที่สมบูรณ์

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การพัฒนานวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ตามแนวคิดของ เคมมิส และแมกทาการ์ด (Kemmis & Mc Taggart. 1990) แบ่งวิธีการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและพัฒนานวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์เป็นวิธีการดำเนินงานเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อสร้างและพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ มีวิธีดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลพื้นฐาน (Analysis)

ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาชาติพันธุ์ แนวคิดความหลากหลายทางภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ ทฤษฎีเกี่ยวกับการฟัง ทฤษฎีการเรียนรู้ผ่านสื่อมัลติมีเดีย ภาษาและภาษาไทย มาตรฐาน ทฤษฎีภาษาศาสตร์ ทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาที่สอง แนวคิด วิธีการเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการฟัง ทฤษฎีทางจิตวิทยา

ขั้นที่ 2 การออกแบบและพัฒนา (Design and Development)

นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มชาติพันธุ์และระบบเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ ที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาดำเนินการออกแบบนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ และตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ด้านกลุ่มชาติพันธุ์ และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขั้นที่ 3 การนำไปใช้และประเมินผลปรับปรุง (Implementation and Evaluation)

หาคุณภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์และหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ (E1/E2) นำผลจากการทดลองใช้มาปรับปรุง และจัดทำนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ที่สมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบการฟังภาษาไทยก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์เป็นวิธีการดำเนินงานเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาผลการใช้ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ มีวิธีดำเนินการ คือทดลองใช้CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู เป็นวิธีการดำเนินงานเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อประเมินกระบวนการพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์มีวิธีการดำเนินการ คือประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู

```
graph TD; A[ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์] --> B[ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบการฟังภาษาไทยก่อนและหลังการใช้ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์]; B --> C[ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู]; A --- D[ขั้นตอนที่ 1 ขั้นวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลพื้นฐาน (Analysis) ...]; B --- E[ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนา (Design and Development) ...]; C --- F[ขั้นตอนที่ 3 การนำไปใช้และประเมินผลปรับปรุง (Implementation and Evaluation) ...];
```

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบการฟังภาษาไทยก่อนและหลังการใช้ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลพื้นฐาน (Analysis)
ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาชาติพันธุ์ แนวคิดปัญหาการฟังภาษาไทยของกลุ่มชาติพันธุ์ ภาษาและภาษาไทยมาตรฐาน ทฤษฎีภาษาศาสตร์ ทฤษฎีการเรียนรู้การสอนภาษาที่สอง แนวคิด วิธีการเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการฟัง ทฤษฎีทางจิตวิทยา

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนา (Design and Development)
นำข้อมูลเกี่ยวกับ กลุ่มชาติพันธุ์และระบบเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ได้จากการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาดำเนินการออกแบบนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์และตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ด้านกลุ่มชาติพันธุ์ และด้านการวัดและประเมินผล

ขั้นตอนที่ 3 การนำไปใช้และประเมินผลปรับปรุง (Implementation and Evaluation)
หาคุณภาพ/หาประสิทธิภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์(E1/E2) นำผลจากการทดลองเข้ามาปรับปรุง และจัดทำนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ที่สมบูรณ์

ทดลองใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ หลังใช้นวัตกรรม

ประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการวิจัยเรื่อง การพัฒนานวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของ
นักศึกษาครุกลุ่มชาติพันธุ์

ตารางที่ 1 ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย	วัตถุประสงค์	วิธีการ	แหล่งข้อมูล/ตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้/การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์	เพื่อสร้างและพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์	สร้างและพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์	-แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง -ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย -ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล -นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 10 คน	-แบบประเมินคุณภาพนวัตกรรมการพัฒนาทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยก่อนและหลังใช้นวัตกรรมการพัฒนา ----- -หาประสิทธิภาพและหาความเชื่อมั่นของนวัตกรรมการ	นวัตกรรมการ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
ขั้นตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาไทยก่อนและหลังการใช้นวัตกรรมการ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์	ทดลองใช้นวัตกรรมการ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์	การวิจัยเชิงปฏิบัติการ	นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ที่ศึกษาในคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 4 กลุ่มชาติพันธุ์ ประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ อาข่า ปกาเกอญอ และม้ง จำนวน 20 คน	- นวัตกรรมการ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ - แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย (หลังใช้นวัตกรรมการ) ที่ผ่านการนำไปใช้และประเมินปรับปรุง	- ผลการใช้ นวัตกรรมการ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

ตารางที่ 1 ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ขั้นตอนการวิจัย	วัตถุประสงค์	วิธีการ	แหล่งข้อมูล/ตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้/การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้
ขั้นตอนที่ 3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของ นักศึกษากลุ่ม ชาตินักศึกษาพันธุ์ต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของ นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์	ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่ม ชาตินักศึกษาพันธุ์ต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของ นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์	การวิจัยเชิงปฏิบัติการ	นักศึกษากลุ่มชาตินักศึกษาพันธุ์ ที่ศึกษาในคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 4 กลุ่ม ชาตินักศึกษาพันธุ์ ประกอบด้วยกลุ่มชาตินักศึกษาพันธุ์ลาหู่ อาข่า ปกาเกอะญอ และม้ง จำนวน 20 คน	-แบบประเมินความพึงพอใจของ นักศึกษากลุ่มชาตินักศึกษาพันธุ์ต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของ นักศึกษาครูกลุ่มชาตินักศึกษาพันธุ์	- ความพึงพอใจต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของ นักศึกษาครูกลุ่มชาตินักศึกษาพันธุ์

การดำเนินการวิจัย แสดงเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและพัฒนานวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างและพัฒนานวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ คือ

1. เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ ระบบเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ ทฤษฎีภาษาศาสตร์ ทฤษฎีการเรียนรู้การสอนภาษาที่สอง ทฤษฎีจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง
2. ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยจำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของ นักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ประกอบด้วย แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย และกระบวนการสอนเพื่อ พัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย

1. (F:Fine) คือ การค้นพบข้อบกพร่อง ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการฟังก่อนใช้นวัตกรรม เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินความสามารถในการฟังภาษาไทยของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ประกอบด้วย

1.1 แบบประเมินการฟังระดับคำ โดยผู้วิจัยกำหนดคำเพื่อใช้ในการทดสอบความสามารถในการฟัง จำนวน 50 คำ มาจากเสียงที่เป็นปัญหาในการฟังของกลุ่มชาติพันธุ์ ใช้วิธีการจับคู่ภาพ

1.2 แบบประเมินการฟังระดับประโยคสั้น ๆ (ไม่เกิน 15 พยางค์) ใช้วิธีการถาม ตอบ เพื่อทดสอบความเข้าใจประโยคสั้น ๆ

1.3 แบบทดสอบการฟังระดับเรื่องราว (15 พยางค์ ขึ้นไป) ใช้วิธีการตอบพร้อมการอธิบาย

2. (A:Action) คือ ลงมือปฏิบัติ ได้แก่ แบบฝึกหัดการฟัง ใน CRRU “FANG KRU” Model ประกอบด้วย

2.1 (N:Naturally) คือ ทำให้เข้าใจธรรมชาติของภาษาที่ได้ยิน ได้แก่ ชุดแบบฝึกที่ 1 การสื่อสารผ่านภาพเป็นหลัก (ภาพส่วนใหญ่ เสียงส่วนน้อย) คำศัพท์ สำคัญ ในชีวิตประจำวัน - ภาพ 6 ภาพ ซึ่งเป็นภาพต่อเนื่องกัน พร้อมเสียงอธิบายภาพ 1 ประโยค (ไม่เกิน 15 พยางค์)

2.2 (G:Gragually) คือ ขั้นตอนการพัฒนาทีละเล็กทีละน้อยอย่างเป็นธรรมชาติ ได้แก่ ชุดแบบฝึกที่ 2 คือ การสื่อสารผ่านภาพและเสียงเท่ากัน (ภาพส่วนน้อย เสียงมากขึ้น) - การสื่อสาร ประโยคที่ยาวขึ้น ซึ่งเป็นภาพไม่ต่อเนื่อง - ภาพ 3 ภาพ (ไม่ต่อเนื่องกัน) โดยภาพที่หายไปจะใช้เสียงบรรยายแทนเพื่อฝึกการฟังว่าเข้าใจหรือไม่

2.3 (K:Keep) คือ ฝึกซ้ำไปมาเพื่อให้เกิดการรักษาความเข้าใจในการฟัง ได้แก่ ชุดแบบฝึกที่ 3 คือ การสื่อสารผ่านเสียงเป็นหลัก (เสียงส่วนใหญ่ ภาพส่วนน้อย) - ใช้การสื่อสารผ่านเสียงโดยเรื่องราวเนื้อเรื่อง ที่ซับซ้อน

2.4 (R:Reaction) คือ ฝึกโต้ตอบอย่างรวดเร็วเพื่อให้เกิดความชำนาญ ได้แก่ ชุดแบบฝึกที่ 4 คือ การสื่อสารที่ใช้เสียงอย่างเดียว โดยสื่อสารเป็นเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เพื่อฝึกความเข้าใจในประโยคและเรื่องราวที่ไม่มีภาพประกอบ

3. (U:Understand) คือ ทบทวนเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการฟังหลังใช้นวัตกรรม เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินความสามารถในการฟังภาษาไทยของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ชุดเดียวกับก่อนใช้นวัตกรรม

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกการฟัง ใน CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis)

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาฟัง การเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาที่สอง การสอนภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์
2. ศึกษาสภาพทั่วไปของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์คณะครุศาสตร์ บริบทของมหาวิทยาลัย สถานที่ใกล้เคียง บริบทของจังหวัด และบริบทท้องถิ่น
3. สังเคราะห์ข้อมูลจากปัญหาการฟังภาษาไทยของกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อสร้างกรอบปัญหาการฟังภาษาไทย

ขั้นที่ 2 การออกแบบและพัฒนา (Design and Development)

1. จัดทำต้นแบบนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์
2. จัดทำคู่มือการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ กำหนดส่วนประกอบของนวัตกรรมคือ การทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย และแบบฝึกการฟัง ใน CRRU “FANG KRU” Model

3. ตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์

ขั้นที่ 3 การนำไปใช้และประเมินผลปรับปรุง (Implementation and Evaluation)

1. หาคุณภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

2. หาประสิทธิภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ (E1/E2) โดยใช้เกณฑ์ 80/80 ทดลองกับนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน

3. หาค่าความเชื่อมั่นของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ โดยทดลองใช้กับนักศึกษา (Tryout) นักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน

3. นำผลจากการทดลองใช้มาปรับปรุง และจัดทำนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ที่สมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำต้นแบบนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ หาค่าความสอดคล้องและความเหมาะสมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยจำนวน 2 คน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน

1. ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อต้นแบบนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าระดับความเหมาะสมสอดคล้องแต่ละระดับคะแนน บุญชม ศรีสะอาด (2553) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความสอดคล้องและเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความสอดคล้องและเหมาะสมในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความสอดคล้องและเหมาะสมในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความสอดคล้องและเหมาะสมในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความสอดคล้องและเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมินคุณภาพความสอดคล้องของต้นแบบนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ กำหนดค่าของคะแนนเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2553)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความสอดคล้องและเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความสอดคล้องและเหมาะสมในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความสอดคล้องและเหมาะสมในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความสอดคล้องและเหมาะสมในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความสอดคล้องและเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

2. นำข้อเสนอแนะมาปรับ และแก้ไข ต้นแบบนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ ประกอบด้วยเครื่องมือย่อย 3 ชุด ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยก่อนใช้นวัตกรรม แบบฝึกการฟัง ใน CRRU “FANG KRU” Model และแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยหลังใช้นวัตกรรม โดยมีวิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย (ก่อนใช้นวัตกรรม)

การสร้างเครื่องมือมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการฟังภาษาไทย ปัญหาการฟังภาษาไทย ภาษาไทยมาตรฐาน

1.2 นำข้อมูลที่ได้มากำหนดลักษณะการฟังภาษาไทยและวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดเพื่อจะนำไปสร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย

1.3 วิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อสร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วย

1. แบบประเมินการฟังระดับคำ โดยผู้วิจัยกำหนดคำเพื่อใช้ในการทดสอบความสามารถในการฟัง จำนวน 50 คำ มาจากเสียงที่เป็นปัญหาในการฟังของกลุ่มชาติพันธุ์ ใช้วิธีการจับคู่ภาพ

2. แบบประเมินการฟังระดับประโยคสั้น ๆ (ไม่เกิน 15 พยางค์) ใช้วิธีการถาม ตอบ เพื่อทดสอบความเข้าใจประโยคสั้น ๆ

3. แบบทดสอบการฟังระดับเรื่องราว (15 พยางค์ ขึ้นไป) ใช้วิธีการตอบพร้อมการ

อธิบาย

1.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยที่สร้างทั้ง 3 ฉบับ เสนอเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยจำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน

โดยการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ จะให้คะแนนตามเกณฑ์กำหนด (สมนึก ภัททิยธนี, 2551 หน้า 220-221) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ในการถาม

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ในการถาม

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงกับจุดประสงค์ในการถาม

1.5 รวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย เพื่อตรวจสอบพร้อมปรับปรุงจนมั่นใจว่าเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปใช้ได้ในการทดลอง

1.6 จัดทำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยฉบับสมบูรณ์ ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (reliability)

1.8 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยมาจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

1.9 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยไปเก็บข้อมูลกับนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มตัวอย่าง

2. แบบฝึกการฟัง ใน CRRU “FANG KRU” Model

การสร้างแบบฝึกการฟังมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการ การเรียน การสอนภาษาที่สอง ภาษาศาสตร์ ระบบเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ ภาษาไทยมาตรฐาน การแก้ปัญหาการฟัง ภาษาไทย

2.2 นำข้อมูลที่ได้มากำหนดลักษณะการฟังภาษาไทยและขั้นตอนการพัฒนาการฟัง ภาษาไทยของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์

2.3 สร้างแบบฝึกการฟังซึ่งประกอบด้วย

ชุดแบบฝึกที่ 1 การสื่อสารผ่านภาพเป็นหลัก (ภาพส่วนใหญ่ เสียงส่วนน้อย)

คำศัพท์ สำคัญ ในชีวิตประจำวัน - ภาพ 6 ภาพ ซึ่งเป็นภาพต่อเนื่องกัน พร้อมเสียงอธิบายภาพ 1 ประโยค (ไม่เกิน 15 พยางค์)

ชุดแบบฝึกที่ 2 คือ การสื่อสารผ่านภาพและเสียงเท่ากัน (ภาพส่วนน้อย เสียงมากขึ้น) - การสื่อสาร ประโยคที่ยาวขึ้น ซึ่งเป็นภาพไม่ต่อเนื่อง - ภาพ 3 ภาพ (ไม่ต่อเนื่องกัน) โดยภาพที่หายไปจะใช้เสียงบรรยายแทนเพื่อฝึกการฟังว่าเข้าใจหรือไม่

ชุดแบบฝึกที่ 3 คือ การสื่อสารผ่านเสียงเป็นหลัก (เสียงส่วนใหญ่ ภาพส่วนน้อย) - ใช้การสื่อสารผ่านเสียงโดยเรื่องราว เนื้อเรื่อง ที่ซับซ้อน

ชุดแบบฝึกที่ 4 คือ การสื่อสารที่ใช้เสียงอย่างเดียว โดยสื่อสารเป็นเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เพื่อฝึกความเข้าใจในประโยคและเรื่องราวที่ไม่มีภาพประกอบ

2.4 นำแบบฝึกการฟัง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหาประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน

โดยการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ จะให้คะแนนตามเกณฑ์กำหนด (สมนึก ภัททิยธนี, 2551 หน้า 220-221) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ในการถาม

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ในการถาม

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงกับจุดประสงค์ในการถาม

2.5 รวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกการฟัง ตรวจสอบปรับปรุงจนมั่นใจว่าเป็นชุดการสอนที่สามารถนำไปใช้ได้ในการทดลอง

2.6 จัดทำแบบฝึกการฟังที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำแบบฝึกการฟังที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกการฟัง

2.8 ใช้แบบฝึกการฟังกับนักศึกษาจากกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มตัวอย่าง

3. แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย (หลังใช้นวัตกรรม)

การสร้างเครื่องมือมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการฟังภาษาไทย ปัญหาการฟังภาษาไทย ภาษาไทยมาตรฐาน

1.2 นำข้อมูลที่ได้มากำหนดลักษณะการฟังภาษาไทยและวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัดเพื่อจะนำไปสร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย

1.3 วิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อสร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วย

1. แบบประเมินการฟังระดับคำ โดยผู้วิจัยกำหนดคำเพื่อใช้ในการทดสอบความสามารถในการฟัง จำนวน 50 คำ มาจากเสียงที่เป็นปัญหาในการฟังของกลุ่มชาติพันธุ์ ใช้วิธีการจับคู่ภาพ

2. แบบประเมินการฟังระดับประโยคสั้น ๆ (ไม่เกิน 15 พยางค์) ใช้วิธีการถามตอบ เพื่อทดสอบความเข้าใจประโยคสั้น ๆ

3. แบบทดสอบการฟังระดับเรื่องราว (15 พยางค์ ขึ้นไป) ใช้วิธีการตอบพร้อมการอธิบาย

1.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยที่สร้างทั้ง 3 ฉบับ เสนอเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยจำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน

โดยการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ จะให้คะแนนตามเกณฑ์กำหนด (สมนึก ภัททิยธนี, 2551 หน้า 220-221) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ในการถาม

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ในการถาม

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงกับจุดประสงค์ในการถาม

1.5 รวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย เพื่อตรวจสอบพร้อมปรับปรุงจนมั่นใจว่าเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปใช้ได้ในการทดลอง

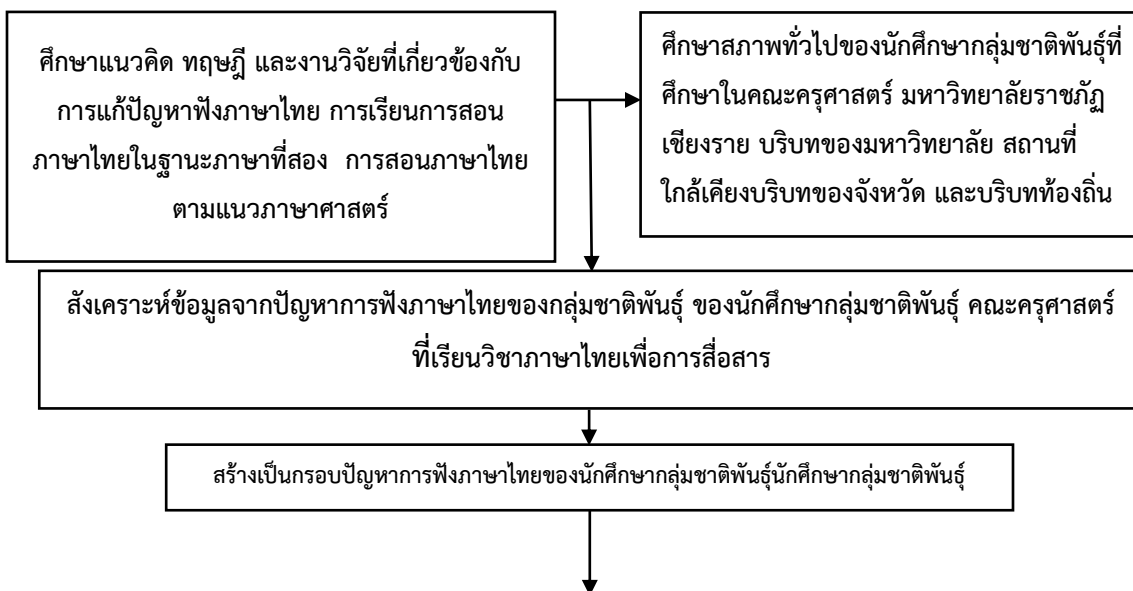
1.6 จัดทำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยฉบับสมบูรณ์ ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (reliability)

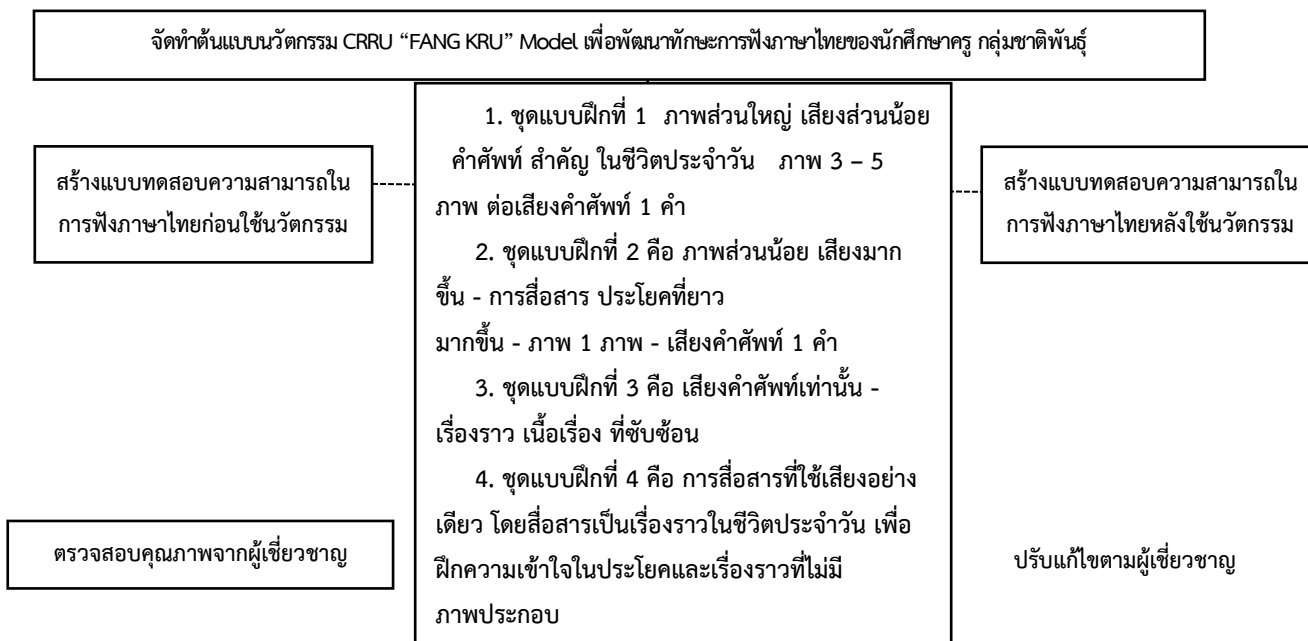
1.8 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยมาจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

1.9 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยไปเก็บข้อมูลกับนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มตัวอย่าง

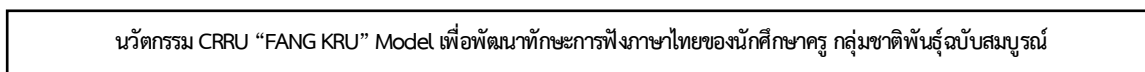
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis)

3.2 การออกแบบและพัฒนา (Design and Development)

3.3 การนำไปใช้และประเมินผลปรับปรุง (Implementation and Evaluation)

ภาพที่ 3 แสดงขั้นตอนการวิจัยเรื่อง CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ ขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาไทยก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์
มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 20 คน ประกอบด้วย นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ จำนวน 5 คน นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์อาข่า จำนวน 5 คน นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ปกาเกอญอ จำนวน 5 คน และนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ม้ง จำนวน 5 คน (ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีปัญหาการฟังภาษาไทย)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ ประกอบด้วยแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย

1. แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย ประเมินจาก

1.1 การฟังระดับคำ ระดับประโยคสั้น (ไม่เกิน 15 พยางค์) และประโยคยาว (15พยางค์ขึ้นไป)

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย

การสร้างเครื่องมือมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการฟังภาษาไทย ภาษาไทยมาตรฐาน
2. นำข้อมูลที่ได้มากำหนดลักษณะการฟังภาษาไทย
3. นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อสร้างแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วย การฟังระดับคำ การฟังระดับประโยคสั้น (ไม่เกิน 15 พยางค์) การฟังระดับประโยคยาว (15 พยางค์ขึ้นไป)

4. นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยที่สร้าง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยจำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล 1 คน

โดยการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ จะให้คะแนนตามเกณฑ์กำหนด (สมนึก ภักดิ์ทิพย์, 2551 หน้า 220-221) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ในการถาม

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ตรงกับจุดประสงค์ในการถาม

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงกับจุดประสงค์ในการถาม

3.5 รวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยปรับปรุงจนมั่นใจว่าเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปใช้ได้ในการทดลอง

3.6 จัดทำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยฉบับสมบูรณ์ ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

3.7 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ โดยนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (reliability)

3.8 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยมาจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

3.9 นำแบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์

โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบทดสอบก่อนและหลังกับกลุ่มเดียว (One Group Pretest - Posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 249) เป็นรูปแบบวิธีการวิจัยศึกษาระณีเดียวสำหรับทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว แล้วเก็บข้อมูล โดยการทดสอบ ก่อนและหลังใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์กับนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งมีลักษณะเดียวกับรูปแบบการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงแบบแผนการวิจัยแบบทดสอบก่อนและหลังใช้นวัตกรรมกับกลุ่มเดียว

T1	X	T2
----	---	----

ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

T1 แทน การประเมินความสามารถในการฟังภาษาไทยก่อนใช้นวัตกรรม

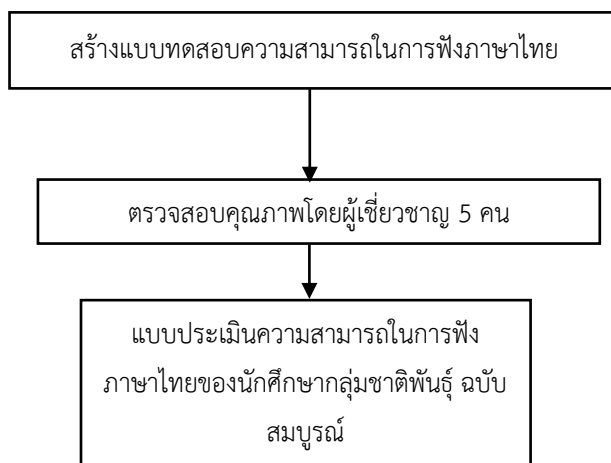
X แทน การดำเนินการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์กับนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์

T2 แทน การประเมินความสามารถในการฟังภาษาไทยหลังใช้นวัตกรรม

3. เมื่อครบกำหนดตามเวลา ผู้วิจัยประเมินความสามารถในการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์กับนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์

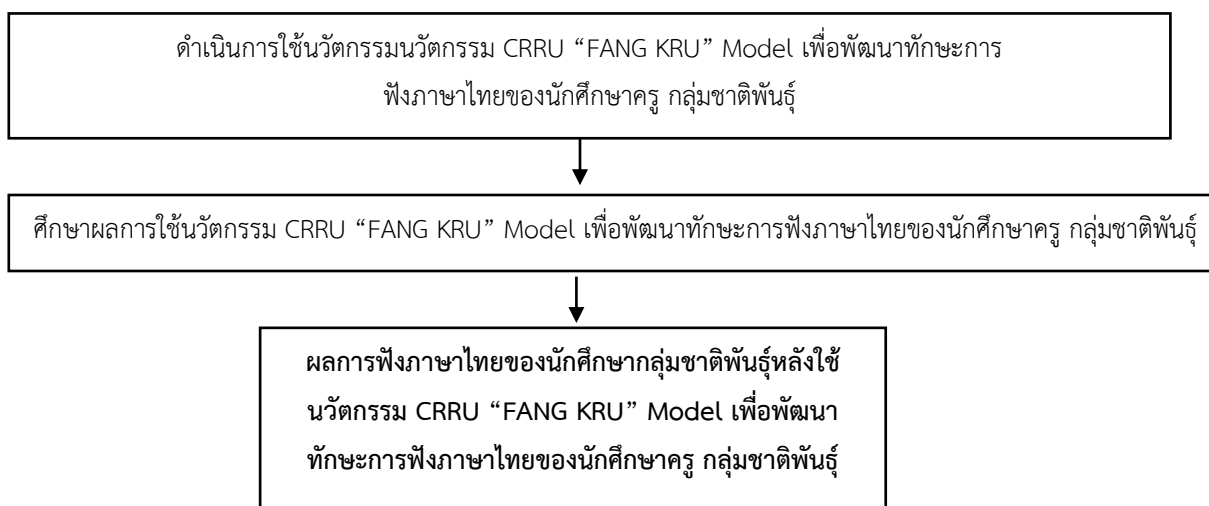
ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาไทยก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์

2.1 การทดลองใช้ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์

2.2 เปรียบเทียบผลการใช้นวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการพูดภาษาไทย ของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ที่ ชั้นปี ที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 20 คน ประกอบด้วย นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ จำนวน 5 คน นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์อาข่า จำนวน 5 คน นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ปกากะญอ จำนวน 5 คน และ นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง จำนวน 5 คน

ภาพที่ 4 แสดงขั้นตอนการวิจัยเรื่อง การพัฒนานวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ ขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์

มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีที่ 1-4 ที่ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 20 คน ประกอบด้วย นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ จำนวน 5 คน นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์อ่าข่า จำนวน 5 คน นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ปกาเกอญอ จำนวน 5 คน และนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ม้ง จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ต่อการใช้นวัตกรรมชุดการสอน “หนังสือเสียง สำเนียงภาษาไทย” เพื่อส่งเสริมการพูดภาษาไทยสำหรับนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน 1 ชุด 15 ข้อ

การสร้างเครื่องมือมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาคุณลักษณะที่ต้องการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ที่มีต่อกิจกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์

3.2 ศึกษาแนวคิดในการสร้างแบบสำรวจ เพื่อให้ตรงกับคุณภาพแบบประเมินค่า (Rating scales) ของลิเคิร์ต ลิเคิร์ต (Likert, 1997, pp. 175-176 อ้างอิงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 108) โดยมีค่าประเมินดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีคุณภาพมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีคุณภาพมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีคุณภาพปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีคุณภาพน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีคุณภาพน้อยที่สุด

3.3 นำข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อสร้างแบบประเมินความ พึงพอใจของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ โดยสร้างเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scales) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

3.4 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นขอคำแนะนำ และตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

3.5 รวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ จนแน่ใจว่าเป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ได้ ก่อนไปทดลองใช้ต่อไป

3.6 จัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

3.7 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษากลุ่ม ชาติพันธุ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ และนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (reliability)

3.8 นำเครื่องมือไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์

การเผยแพร่และสรุปผล

นำนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ ไปเผยแพร่ใช้แก้ปัญหาการฟังภาษาไทย สำหรับผู้เรียนกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีปัญหาเรื่องการฟังภาษาไทย

ระยะเวลาในการทำวิจัย

1 ปี (12 เดือน)

แผนการดำเนินงานวิจัย

แผนการดำเนินงาน รายการกิจกรรม	ระยะเวลา (เดือนที่)											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง วางแผนการวิจัย												
2. ลงพื้นที่วิจัยทางภาษา												
3. สร้างและพัฒนา เครื่องมือการวิจัย												
4. ดำเนินการวิจัย ด้วยเครื่องมือที่ใช้ ทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568												
4. ดำเนินการวิจัย ด้วยเครื่องมือที่ใช้ ทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568												

5. วิเคราะห์ข้อมูล และตรวจสอบข้อมูล จากการวิจัย												
6. จัดทำรายงานวิจัย ฉบับสมบูรณ์												

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนานวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและพัฒนา นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของ นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการฟังภาษาไทยก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อ พัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อ พัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและพัฒนา นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

ผลการสร้างและพัฒนา นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของ นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสังเคราะห์ เป็น กระบวนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย โดยได้ผ่านการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้วย การประเมินความสอดคล้องและเหมาะสม รวมถึงประเมินคุณภาพของนวัตกรรม

การนำเสนอกระบวนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย มีรายละเอียดของการดำเนินการและผลการ ดำเนินการของการพัฒนา ดังนี้

1. การสร้างนวัตกรรม

CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ พัฒนาตาม แนวคิดและวิธีการเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการฟัง ประกอบด้วยชุดแบบฝึกการฟังภาษาไทย จำนวน 4 ชุด มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ชุดแบบฝึกที่ 1 คือ การสื่อสารผ่านภาพเป็นหลัก (ภาพส่วนใหญ่ เสียงส่วนน้อย) คำศัพท์ สำคัญ ใน ชีวิตประจำวัน - ภาพ 6 ภาพ ซึ่งเป็นภาพต่อเนื่องกัน พร้อมเสียงอธิบายภาพ 1 ประโยค (ไม่เกิน 15 พยางค์)

ชุดแบบฝึกที่ 2 คือ การสื่อสารผ่านภาพและเสียงเท่ากัน (ภาพส่วนน้อย เสียงมากขึ้น) - การสื่อสาร ประโยคที่ยาวขึ้น ซึ่งเป็นภาพไม่ต่อเนื่อง - ภาพ 3 ภาพ (ไม่ต่อเนื่องกัน) โดยภาพที่หายไปจะใช้เสียงบรรยายแทน เพื่อฝึกการฟังว่าเข้าใจหรือไม่

ชุดแบบฝึกที่ 3 คือ การสื่อสารผ่านเสียงเป็นหลัก (เสียงส่วนใหญ่ ภาพส่วนน้อย) - ใช้การสื่อสารผ่านเสียง โดยเรื่องราว เนื้อเรื่อง ที่ซับซ้อน

ชุดแบบฝึกที่ 4 คือ การสื่อสารที่ใช้เสียงอย่างเดียว โดยสื่อสารเป็นเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เพื่อฝึกความเข้าใจในประโยคและเรื่องราวที่ไม่มีภาพประกอบ

โดยชุดแบบฝึกที่ 1 – 4 มีวิธีการใช้ดังนี้

ชุดแบบฝึกที่ 1 คือ การสื่อสารผ่านภาพเป็นหลัก (ภาพส่วนใหญ่ เสียงส่วนน้อย) คำศัพท์ สำคัญ ในชีวิตประจำวัน - ภาพ 6 ภาพ ซึ่งเป็นภาพต่อเนื่องกัน พร้อมเสียงอธิบายภาพ 1 ประโยค (ไม่เกิน 15 พยางค์) มีวิธีการใช้ดังนี้

- 1) นักศึกษาดูภาพทีละภาพ จำนวน 6 ภาพ โดยแต่ละภาพจะมีเสียงประกอบภาพไม่เกิน 15 พยางค์ ซึ่งเป็นเรื่องราวสอดคล้องกับภาพ
- 2) ระหว่างการดูภาพและฟังเสียงประกอบภาพ ให้นักศึกษาจดจำเรื่องราวและทำความเข้าใจภาพทุกภาพ (สามารถจดบันทึกได้)
- 3) นักศึกษาสรุปความเข้าใจภาพและเสียง โดยบันทึกเป็นข้อมูลของตนเอง
- 4) นักศึกษาอธิบาย สรุป โดยเล่าเรื่องโดยใช้รูปภาพเดียวกัน
- 5) ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการฟังของนักศึกษารายบุคคล

ชุดแบบฝึกที่ 2 คือ การสื่อสารผ่านภาพและเสียงเท่ากัน (ภาพส่วนน้อย เสียงมากขึ้น) - การสื่อสารประโยคที่ยาวขึ้น ซึ่งเป็นภาพไม่ต่อเนื่อง - ภาพ 3 ภาพ (ไม่ต่อเนื่องกัน) โดยภาพที่หายไปจะใช้เสียงบรรยายแทน เพื่อฝึกการฟังว่าเข้าใจหรือไม่ มีวิธีการใช้ดังนี้

- 1) นักศึกษาดูภาพทีละภาพ จำนวน 3 ภาพ โดยแต่ละภาพจะมีเสียงประกอบภาพไม่เกิน 15 พยางค์ ซึ่งเป็นเรื่องราวสอดคล้องกับภาพ แต่มีความแตกต่างจากแบบฝึกที่ 1 คือ เมื่อดูภาพที่ 1 และฟังประโยคประกอบในภาพที่ 1 เสร็จแล้ว จะเป็นการเล่าโดยใช้เสียงสลับอีก 1 ประโยค ไม่เกิน 15 พยางค์ จากนั้นให้ดูภาพที่ 3 และเสียงประกอบ ตามด้วย ฟังเสียงอย่างเดียว สลับไปเรื่อย ๆ จนครบ
- 2) ระหว่างการดูภาพและฟังเสียงประกอบภาพ ให้นักศึกษาจดจำเรื่องราวและทำความเข้าใจภาพทุกภาพ (สามารถจดบันทึกได้)
- 3) นักศึกษาสรุปความเข้าใจภาพและเสียง โดยบันทึกเป็นข้อมูลของตนเอง
- 4) นักศึกษาอธิบาย สรุป โดยเล่าเรื่องโดยใช้รูปภาพเดียวกัน
- 5) ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการฟังของนักศึกษารายบุคคล

ชุดแบบฝึกที่ 3 คือ การสื่อสารผ่านเสียงเป็นหลัก (เสียงส่วนใหญ่ ภาพส่วนน้อย) - ใช้การสื่อสารผ่านเสียงโดยเรื่องราว เนื้อเรื่อง ที่ซับซ้อน โดยวิธีการใช้ดังนี้

- 1) นักศึกษาดูภาพ 1 ภาพ และฟังเสียงเรื่องราวประกอบภาพ โดยเป็นประโยค และเนื้อหาที่สอดคล้องกับภาพ โดยมีความยาว 50 – 100 พยางค์

2) ระหว่างการดูภาพและฟังเสียงประกอบภาพ ให้นักศึกษาจดจำเรื่องราวและทำความเข้าใจภาพทุกภาพ (สามารถจดบันทึกได้)

3) นักศึกษาสรุปความเข้าใจภาพและเสียง โดยบันทึกเป็นข้อมูลของตนเอง

4) นักศึกษาอธิบาย สรุป โดยเล่าเรื่องโดยใช้รูปภาพเดียวกัน

5) ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการฟังของนักศึกษารายบุคคล

ชุดแบบฝึกที่ 4 คือ การสื่อสารที่ใช้เสียงอย่างเดียว โดยสื่อสารเป็นเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เพื่อฝึกความเข้าใจในประโยคและเรื่องราวที่ไม่มีภาพประกอบโดยมีวิธีการดังนี้

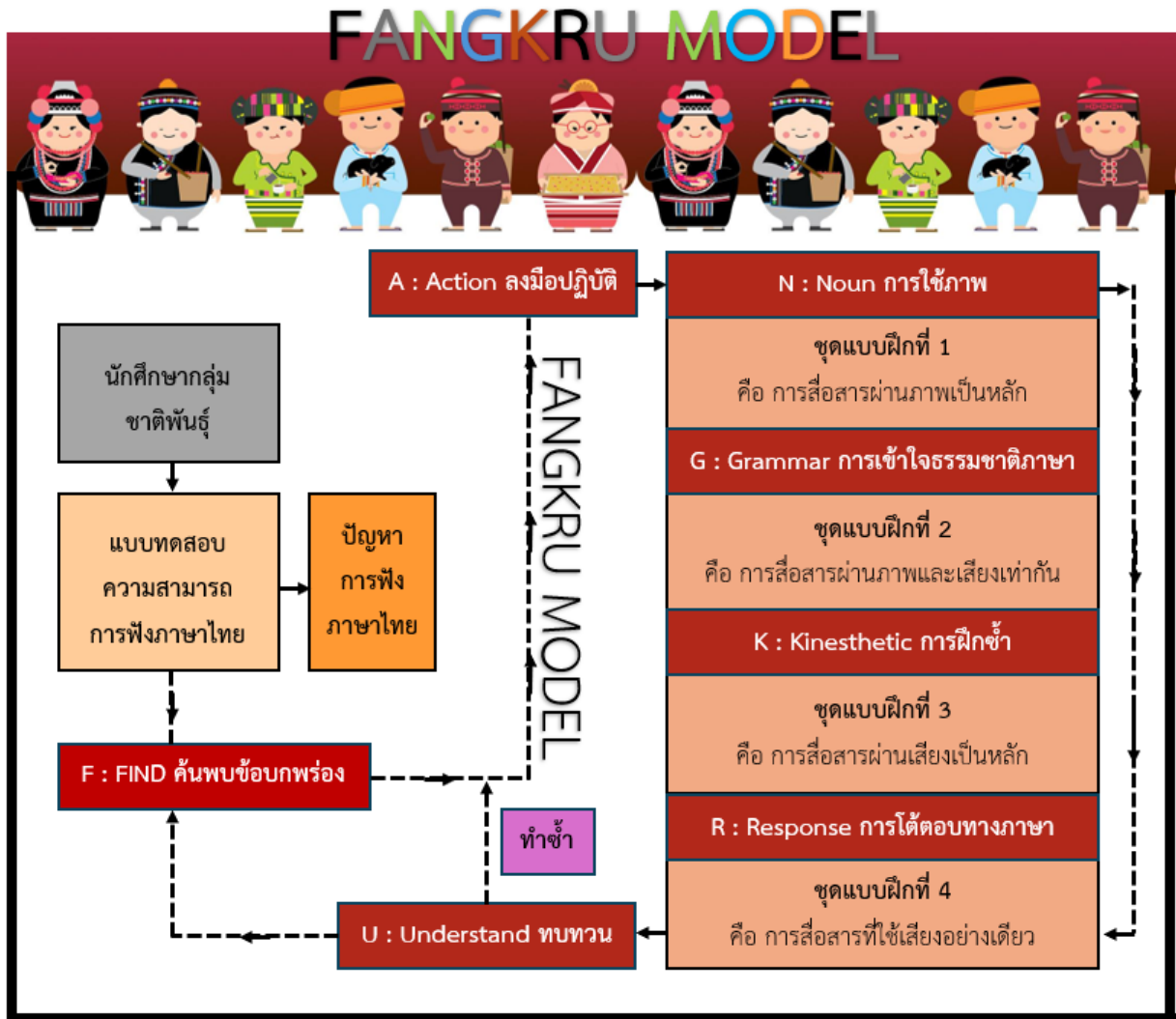
1) นักศึกษาฟังเรื่องราว หรือสถานการณ์ โดยเป็นเรื่องราว สถานการณ์ต่อเนื่อง มากกว่า 100 พยางค์ขึ้นไป

2) นักศึกษาสรุปความเข้าใจภาพและเสียง โดยบันทึกเป็นข้อมูลของตนเอง

3) นักศึกษาอธิบาย สรุป โดยเล่าเรื่อง

4) ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการฟังของนักศึกษารายบุคคล

โดยนวัตกรรมการ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ มีขั้นตอนการใช้ ดังนี้

ภาพที่ 5 นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของ นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

2. การตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

การประเมินความสอดคล้องและความเหมาะสม โดยประเมินคุณภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ทั้ง 4 ด้าน โดยมีผลการประเมินตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนา ทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

รายการประเมิน	N=5		ระดับ
	$\bar{x}$	SD	ความ
สอดคล้อง			
1. ด้านกระบวนการ			
1.1 มีขั้นตอนชัดเจนเป็นระบบ	5.0	0.55	มากที่สุด
1.2 สามารถนำไปใช้ได้จริง	5.0	0.55	มากที่สุด
1.3 มีการอธิบายวิธีการปฏิบัติอย่างละเอียด	5.0	0.45	มากที่สุด
1.4 มีความเหมาะสมกับนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์	4.4	0.55	มาก
1.5 โดยภาพรวมเป็นขั้นตอนที่เหมาะสมกับการพัฒนาการฟังภาษาไทยของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์	5.0	0.45	มากที่สุด
รวม ด้านกระบวนการ	4.88	0.51	มากที่สุด
2. ด้านสื่อประกอบ (ภาพ)			
2.1 สื่อที่ใช้มีความชัดเจนเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 สื่อที่ใช้สามารถใช้แก้ปัญหาการฟังได้จริง	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 สื่อที่ใช้มีการอธิบายการใช้อย่างละเอียด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 สื่อที่ใช้น่าสนใจและสร้างแรงจูงใจในการใช้	5.00	0.00	มากที่สุด
2.5 โดยภาพรวมสื่อประกอบด้านภาพเหมาะสมกับการพัฒนาการฟังภาษาไทยของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม ด้านสื่อประกอบ (ภาพ)	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการประเมิน	N=5		ระดับ
	$\bar{x}$	SD	ความ
สอดคล้อง			
3. ด้านเนื้อหา			
3.1 ช่วยให้นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ฟังภาษาไทยในระดับคำได้ดีขึ้น	4.8	0.44	มากที่สุด
3.2 ช่วยให้นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ฟังภาษาไทยในระดับประโยคได้ดีขึ้น	5.0	0.00	มากที่สุด
3.3 ช่วยให้นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ฟังภาษาไทยในระดับข้อความที่ยาวขึ้นได้ดีขึ้น	4.8	0.44	มากที่สุด
3.4 ช่วยให้นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ฟังภาษาไทยในระดับเรื่องราวได้ดีขึ้น	4.8	0.44	มากที่สุด
3.5 โดยภาพรวมสามารถทำให้นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์สามารถฟังภาษาไทยได้ดีขึ้น	5.0	0.00	มากที่สุด
รวม ด้านเนื้อหา	4.88	0.24	มากที่สุด
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
4.1 นวัตกรรมช่วยให้นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์มีแนวทางในการแก้ปัญหาการฟังภาษาไทยที่ชัดเจน	5.0	0.00	มากที่สุด
4.2 นวัตกรรมช่วยให้นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์สามารถฟังภาษาไทยได้ชัดเจน	5.0	0.00	มากที่สุด
4.3 นวัตกรรมเป็นแนวทางในการพัฒนาการฟังภาษาไทย เพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษา	5.0	0.00	มากที่สุด
4.4 นวัตกรรมช่วยให้เกิดการพัฒนานักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ที่ต้องใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน	4.8	0.44	มากที่สุด
4.5 โดยภาพรวมนวัตกรรมสามารถแก้ปัญหาการฟังภาษาไทยของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ได้	5.0	0.00	มากที่สุด
รวม ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.96	0.19	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.93	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อนวัตกรรมรวมทุกด้านมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.21 เมื่อพิจารณาความเห็นเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านสื่อประกอบ (ภาพ) อยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีคะแนนเฉลี่ย 4.96 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.19 ด้านกระบวนการและด้านเนื้อหา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.24 ซึ่งผลการประเมินข้างต้นแสดงให้เห็นว่านวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ มีคุณภาพ ผู้วิจัยสามารถนำนวัตกรรมชุดการสอน CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ไปใช้เพื่อพัฒนาการฟัง

3. การนำนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ไปใช้และประเมินผลปรับปรุง

การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ผู้วิจัยทดลองกับนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน 10 คน โดยหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมจากความสามารถในการพูดภาษาไทยของกลุ่มทดลองก่อนนำไปใช้ ดังปรากฏผลในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 3 คะแนนความสามารถในการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ท้ายชุดแบบฝึก 1 – 5

นักศึกษา	ชุดที่ 1	ร้อยละ	ชุดที่ 2	ร้อยละ	ชุดที่ 3	ร้อยละ	ชุดที่ 4	ร้อยละ	เฉลี่ย	ร้อยละ
1	16	80.00	16	80.00	16	80.00	16	80.00	16.00	80.00
2	16	80.00	17	85.00	16	80.00	16	80.00	16.20	81.00
3	18	90.00	16	80.00	17	85.00	16	80.00	16.60	83.00
4	18	90.00	16	80.00	18	90.00	16	80.00	16.80	84.00
5	16	80.00	16	80.00	18	90.00	17	85.00	16.80	84.00
6	17	85.00	16	80.00	18	90.00	16	80.00	17.00	85.00
7	16	80.00	16	80.00	17	85.00	18	90.00	17.00	85.00
8	16	80.00	16	80.00	17	85.00	17	85.00	16.40	82.00
9	16	80.00	16	80.00	16	80.00	16	80.00	16.40	82.00
10	16	80.00	16	80.00	16	80.00	17	85.00	16.40	82.00
เฉลี่ย	16.50	82.50	16.10	80.50	16.90	84.50	16.50	82.50	16.65	82.80
S.D	0.84		0.31		0.87		0.84		0.33	

จากตารางที่ 3 พบว่าในการทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยชุด 1 นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์สามารถฟังภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.50 มีค่าเฉลี่ย 82.50 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84 ความสามารถในการฟังภาษาไทย ชุด 2 นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์สามารถฟังภาษาไทย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.10 มีค่าเฉลี่ย 80.50 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.31 ความสามารถในการฟังภาษาไทย ชุด 3 นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์สามารถฟังภาษาไทย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.90 มีค่าเฉลี่ย 84.50 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87 ความสามารถในการฟังภาษาไทย ชุด 4 นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์สามารถฟังภาษาไทย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.50 มีค่าเฉลี่ย 82.50 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84 ในภาพรวมการทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย ชุด 1 – 4 นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์สามารถฟังภาษาไทย โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.65 มีค่าเฉลี่ย 82.80 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.33

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละ ความสามารถในการฟังภาษาไทยของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ที่
ก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง
ภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

นักศึกษา	คะแนน ก่อนใช้นวัตกรรม	ร้อยละ	คะแนน หลังใช้นวัตกรรม	ร้อยละ	ผลต่างของ คะแนน	ร้อยละ
1	13	65.00	18	90.00	5	25.00
2	8	40.00	17	85.00	9	45.00
3	13	65.00	18	90.00	5	25.00
4	11	55.00	17	85.00	6	30.00
5	8	40.00	16	80.00	8	25.00
6	10	50.00	18	90.00	8	25.00
7	10	50.00	16	80.00	6	30.00
8	9	45.00	18	90.00	9	45.00
9	10	50.00	16	80.00	6	30.00
10	13	65.00	18	90.00	5	25.00
เฉลี่ย	10.50	52.50	17.20	86.00	6.70	30.50
S.D	1.95		0.91		1.63	

จากตารางที่ 4 พบว่า ในการทดสอบการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครุกลุ่มชาติพันธุ์ ก่อนใช้ภาษาไทยของนักศึกษาครุกลุ่มชาติพันธุ์มีคะแนนเฉลี่ย 10.50 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.95 และเมื่อทำการทดสอบหลังใช้นวัตกรรม ได้คะแนนเฉลี่ย 17.20 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 ผลต่างของค่าคะแนนทั้งสองครั้ง เฉลี่ย 6.70 แสดงว่าหลังใช้ภาษาไทยของนักศึกษาครุกลุ่มชาติพันธุ์นักศึกษามีความสามารถในการฟังภาษาไทยดีขึ้น

ตารางที่ 5 ผลการหาค่าประสิทธิภาพนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครุกลุ่มชาติพันธุ์

นักศึกษา	ค่าเฉลี่ยท้ายชุดแบบฝึก	ค่าเฉลี่ยหลังใช้นวัตกรรม	ค่าประสิทธิภาพ
	1 – 4		
	E1	E2	
	20	82.80	

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ผลของการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครุกลุ่มชาติพันธุ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพ 82.80/86.00ตามเกณฑ์ E1/E2 ร้อยละ 80/80 ซึ่งหมายถึงนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครุกลุ่มชาติพันธุ์ประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มเป้าหมายได้

ตอน 2 ผลการเปรียบเทียบการพูดภาษาไทยก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม ชุดการสอน “หนังสือเสียง สำเนียงภาษาไทย” เพื่อส่งเสริมการพูดภาษาไทย สำหรับนักศึกษาครุกลุ่มชาติพันธุ์

ผลการเปรียบเทียบการฟังภาษาไทยก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครุกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน 20 คน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาไทยของนักศึกษาครุกลุ่มชาติพันธุ์ ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนความสามารถในการฟังภาษาไทยของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์
ก่อน และหลังการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง
ภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

นักศึกษา	คะแนน ก่อนใช้นวัตกรรม	ร้อยละ	คะแนน หลังใช้นวัตกรรม	ร้อยละ	ผลต่างของ คะแนน	ร้อยละ
1	12	60.00	16	80.00	4	20.00
2	8	40.00	16	80.00	8	40.00
3	13	65.00	18	90.00	5	25.00
4	11	55.00	16	80.00	5	25.00
5	13	65.00	16	80.00	3	15.00
6	12	60.00	16	80.00	4	20.00
7	8	40.00	14	70.00	6	30.00
8	9	45.00	15	75.00	6	30.00
9	10	50.00	16	80.00	6	30.00
10	13	65.00	18	90.00	5	25.00
11	14	70.00	16	80.00	2	10.00
12	16	80.00	20	100.00	4	20.00
13	14	70.00	18	90.00	4	20.00
14	10	50.00	18	90.00	8	40.00
15	8	40.00	15	75.00	7	35.00
16	12	60.00	18	90.00	6	30.00
17	14	70.00	19	95.00	5	25.00
18	11	55.00	16	80.00	5	25.00
19	13	65.00	18	90.00	5	25.00
20	15	75.00	20	100.00	5	25.00
เฉลี่ย	11.80	59.00	16.95	84.75	5.15	25.75
S.D	2.37		1.66		1.49	

จากตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนความสามารถในการฟังภาษาไทยของนักศึกษา กลุ่มชาติพันธุ์ก่อนการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ มีคะแนนเฉลี่ย 11.80 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 59.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.37 และ ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนความสามารถในการฟังภาษาไทยของนักศึกษา กลุ่มชาติพันธุ์หลังการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ มีคะแนนเฉลี่ย 16.95 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.66 โดยมีคะแนนเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 5.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25.75

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

ตารางที่ 7 แสดงความพึงพอใจของนักศึกษา กลุ่มชาติพันธุ์ต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ มีดังต่อไปนี้

รายการประเมิน	เฉลี่ย	S.D	แปล ความหมาย	อันดับที่
1.นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับคำ	5.00	0.00	มากที่สุด	1
2.นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับคำที่ยาวขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด	1
3.นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับประโยค	5.00	0.00	มากที่สุด	1
4.นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับข้อความที่ยาวขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด	1
5.นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับเรื่องราว	5.00	0.00	มากที่สุด	1
6.นวัตกรรมทำให้พบปัญหาการฟังภาษาไทย	4.80	0.41	มากที่สุด	4
7.นวัตกรรมทำให้ทราบถึงวิธีการแก้ปัญหาการฟังภาษาไทย	4.96	0.20	มากที่สุด	2
8.นวัตกรรมมีวิธีการที่ชัดเจนและง่ายต่อการเข้าใจ	4.76	0.44	มากที่สุด	5
9.นวัตกรรมมีประโยชน์สำหรับการแก้ปัญหาการฟังภาษาไทย	5.00	0.00	มากที่สุด	1
10.ชุดการสอนในนวัตกรรมมีการเรียงลำดับจากปัญหาไปสู่การแก้ปัญหายอย่างเป็นระบบ	4.72	0.46	มากที่สุด	6
11.นวัตกรรมทำให้นักศึกษา กลุ่มชาติพันธุ์ต้องการพัฒนาการฟังภาษาไทยมากขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด	1

12.นวัตกรรมเปิดโอกาสให้ได้ฝึกในข้อบกพร่องในการฟังภาษาไทยด้วยตนเอง	4.72	0.46	มากที่สุด	6
13.นวัตกรรมสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจในการแก้ปัญหาการฟังภาษาไทย	4.84	0.37	มากที่สุด	3
14.นวัตกรรมทำให้นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ได้ประโยชน์ในการนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน	4.84	0.37	มากที่สุด	3
15.นวัตกรรมสร้างความมั่นใจในการฟังภาษาไทย	4.96	0.20	มากที่สุด	2
เฉลี่ยรวม	4.90	0.19	มากที่สุด	

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.19 โดยนักศึกษามีความพอใจสูงสุด 7 ข้อ นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับคำ นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับคำที่ยาวขึ้น นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับประโยค นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับข้อความที่ยาวขึ้น นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับเรื่องราว นวัตกรรมมีประโยชน์สำหรับการแก้ปัญหาการฟังภาษาไทย และนวัตกรรมทำให้นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ต้องการพัฒนาการฟังภาษาไทยมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 รองลงมาคือนวัตกรรมทำให้ทราบถึงวิธีการแก้ปัญหาการฟังภาษาไทย และนวัตกรรมสร้างความมั่นใจในการฟังภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 4.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.20 นวัตกรรมสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจในการแก้ปัญหาการฟังภาษาไทย นวัตกรรมทำให้นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ได้ประโยชน์ในการนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย 4.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.37 นวัตกรรมทำให้พบปัญหาการฟังภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.41 นวัตกรรมมีวิธีการที่ชัดเจนและง่ายต่อการใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 ลำดับสุดท้าย ชุดการสอนในนวัตกรรมมีการเรียงลำดับจากปัญหาไปสู่การแก้ปัญหายอย่างเป็นระบบ และนวัตกรรมเปิดโอกาสให้ได้ฝึกในข้อบกพร่องในการฟังภาษาไทยด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนานวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของ นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อสร้างและพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ 2) เพื่อศึกษาผล การใช้ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ 3) เพื่อ ประเมินกระบวนการพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ชั้นปีที่ 1 – 4 ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2568 จำนวน 20 คน โดยการเลือกแบบอาสาสมัคร (Volunteer Sampling) จากนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์มีปัญหาในทักษะการฟัง ประกอบด้วยนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ละ 5 คน นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์อาข่า 5 คน นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ปกากะญอ 5 คน และนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ม้ง 5 คน ซึ่งแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์เป็นตัวแทนของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีปัญหาการฟังที่แตกต่างกัน ที่สอดคล้องกับปัญหา การออกเสียงที่แตกต่างกัน ใช้ระยะเวลาในการทดลองใช้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่ม ชาติพันธุ์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา เครื่องมือที่ ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินคุณภาพนวัตกรรม แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทยก่อนและหลังใช้ นวัตกรรม แบบทดสอบความสามารถในการฟังภาษาไทย (หลังใช้นวัตกรรม) ที่ผ่านการนำไปใช้และประเมิน ปรับปรุง แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การสังเคราะห์งานวิจัย (Research Synthesis) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนานวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของ นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและพัฒนานวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง ภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์

1.1 นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่ม ชาติพันธุ์ ประกอบด้วยชุดแบบฝึกการฟังภาษาไทย จำนวน 4 ชุด ดังต่อไปนี้

ชุดแบบฝึกที่ 1 คือ การสื่อสารผ่านภาพเป็นหลัก (ภาพส่วนใหญ่ เสียงส่วนน้อย) คำศัพท์ สำคัญ ในชีวิตประจำวัน - ภาพ 6 ภาพ ซึ่งเป็นภาพต่อเนื่องกัน พร้อมเสียงอธิบายภาพ 1 ประโยค (ไม่เกิน 15 พยางค์)

ชุดแบบฝึกที่ 2 คือ การสื่อสารผ่านภาพและเสียงเท่ากัน (ภาพส่วนน้อย เสียงมากขึ้น) - การสื่อสารประโยคที่ยาวขึ้น ซึ่งเป็นภาพไม่ต่อเนื่อง - ภาพ 3 ภาพ (ไม่ต่อเนื่องกัน) โดยภาพที่หายไปจะใช้เสียงบรรยายแทน เพื่อฝึกการฟังว่าเข้าใจหรือไม่

ชุดแบบฝึกที่ 3 คือ การสื่อสารผ่านเสียงเป็นหลัก (เสียงส่วนใหญ่ ภาพส่วนน้อย) - ใช้การสื่อสารผ่านเสียง โดยเรื่องราว เนื้อเรื่อง ที่ซับซ้อน

ชุดแบบฝึกที่ 4 คือ การสื่อสารที่ใช้เสียงอย่างเดียว โดยสื่อสารเป็นเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เพื่อฝึกความเข้าใจในประโยคและเรื่องราวที่ไม่มีภาพประกอบ

1.2 นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์ มีประสิทธิภาพ 82.80/86.00ตามเกณฑ์ E1/E2 ร้อยละ 80/80 ซึ่งหมายถึงนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์มีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์

2.1 นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ มีทักษะการฟังภาษาไทย สูงขึ้น

ตอนที่ 3 การประเมินกระบวนการพัฒนา CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครู กลุ่มชาติพันธุ์

3.1 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.19

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนา นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการวิจัย แบ่งเป็น 3 ประเด็น คือ ประเด็นที่ 1 ปัญหาการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ประเด็นที่ 2 การสร้างและพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทย ของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ และประเด็นที่ 3 ผลการใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ มีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นที่ 1 ปัญหาการฟังภาษาไทยของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์

ข้อค้นพบที่ส่งผลต่อปัญหาการฟังภาษาไทยของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ ผู้วิจัยสังเคราะห์ได้ 5 ข้อ ดังนี้

1. ภาษาไทยไม่ใช่ภาษาแม่ ส่งผลต่อความไม่คุ้นชินกับโครงสร้างภาษาและน้ำเสียง พบว่า เนื่องจากความแตกต่างทางภาษาและประสบการณ์ทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะไม่คุ้นชินกับโครงสร้างประโยค คำเชื่อม และลำดับคำที่ซับซ้อน เมื่อฟังประโยคยาว ๆ จึงส่งผลต่อการแยกประธาน กริยา และกรรมไม่ออกจนส่งผลต่อการจับใจความสำคัญไม่ครบถ้วน นอกจากนี้ ภาษาไทยยังเป็นภาษาที่มีวรรณยุกต์ซึ่งกลุ่มชาติพันธุ์บางกลุ่มไม่มีระบบเสียงนี้ ทำให้สับสนและตีความผิด นอกจากนี้ยังมีปัญหาการทำความเข้าใจกับคำศัพท์ใหม่หรือคำศัพท์วิชาการที่ไม่คุ้นเคย โดยเฉพาะประโยคหรือข้อความที่มีคำศัพท์เฉพาะทางมาก ส่งผลต่อการตามบทเรียนไม่ทัน เมื่อพบคำที่ไม่เข้าใจก็ทำให้เสียสมาธิในการเรียนและขาดความต่อเนื่องในการฟัง สอดคล้องกับงานของ รัชณี เสนีย์ศรีสันต์ (2554) ที่ศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงในภาษากลุ่มชาติพันธุ์ พบว่าการออกเสียงคำไทยที่มีหน่วยเสียงต่างจากภาษาแม่ ดังนั้นการที่กลุ่มชาติพันธุ์ไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์ยืมหรือศัพท์วิชาการภาษาไทยก็เป็นปัจจัยเสริม เนื่องจากเสียงบางคำไม่ปรากฏในภาษาแม่ จึงไม่สามารถเชื่อมโยงเสียงกับความหมายได้อย่างแม่นยำ

2. ความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทยและภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ พบว่า ความแตกต่างของระบบเสียงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ฟังภาษาไทยไม่ชัด เนื่องจากภาษาแม่ของบางกลุ่มชาติพันธุ์ไม่มีเสียงวรรณยุกต์ เช่น เสียงสูง-ต่ำ หรือ เสียง เอก-โท แบบภาษาไทย ดังนั้น เมื่อฟังคำที่มีวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ ก็ไม่สามารถแยกความหมายได้อย่างชัดเจน เช่น มา - ม้า , ป่า - ปลา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Matisoff (1969) ที่ศึกษาระบบเสียงของภาษาลาหู่ซึ่งพบว่ามีระบบโทนซับซ้อนแต่จัดหมวดหมู่ต่างจากภาษาไทย โดยมีระบบเสียงวรรณยุกต์ 5-7 ระดับ แต่รูปแบบการใช้โทนไม่ตรงกับภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนลาหู่มีความยากลำบากในการจำแนกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย เช่น เสียงเอก-โท ที่ใกล้เคียงกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lewis (1984) ที่ศึกษาโครงสร้างเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ปะกาเกอญอพบว่าระบบพยัญชนะท้ายต่างจากภาษาไทยอย่างชัดเจน โดยเป็นภาษาที่มีโครงสร้างพยางค์ค่อนข้างจำกัด และมีเสียงพยัญชนะท้าย (final consonants) ไม่ครบเหมือนภาษาไทย ส่งผลให้ผู้พูดปะกาเกอญอมักละหรือแปรเสียงพยัญชนะท้ายเมื่อพูดภาษาไทย เช่น คำว่า กิน อาจถูกทำให้เสียงท้ายหายไป เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของกลุ่มชาติพันธุ์ พบว่าความแตกต่างเชิงระบบเสียงดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อการฟังและการพูด กล่าวคือ ผู้เรียนไม่สามารถแยกแยะเสียงบางชุดได้ จึงเกิดความสับสนในการรับสารและการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศกร สมมิตร (2565) ที่พัฒนานวัตกรรม “หนังสือเสียง สำเนียงภาษาไทย” เพื่อฝึกนักศึกษาชาติพันธุ์ลาหู่ อาข่า ปกาเกอญอ และม้ง พบว่ากลุ่มชาติพันธุ์ดังกล่าวมีปัญหาเรื่องความแตกต่างของระบบเสียงของตนกับภาษาไทย

นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียงพยัญชนะบางตัวที่ไม่มีในภาษาแม่ เช่น ความแตกต่างระหว่าง “ช” กับ “ซ” หรือ “ด” กับ “ต” รวมถึง “พ” กับ “ฟ” ซึ่งเป็นเสียงที่คล้ายกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ

Katsura (1982) ที่อธิบายว่าระบบเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์อาข่าแตกต่างจากภาษาไทยทั้งในด้านพยัญชนะและโทน โดยระบบเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์อาข่ามีความแตกต่างจากภาษาไทยอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในด้านพยัญชนะบางกลุ่มและเสียงวรรณยุกต์ กล่าวคือ ภาษาอาข่าไม่มีเสียงพยัญชนะบางตัวที่ภาษาไทยมี เช่น /ซ/ และ /ซ/ ทำให้ผู้เรียนอาข่าไม่สามารถแยกเสียงสองตัวนี้ได้เมื่อฟังภาษาไทย สอดคล้องกับข้อค้นพบของ Lakana Daoratanahong (2001) ที่เปรียบเทียบระบบเสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ภาษาไทย พบว่ามีปัญหาในการจำแนกเสียงโทนไทย โดยกลุ่มชาติพันธุ์มีระบบวรรณยุกต์ที่ไม่เหมือนภาษาไทย เมื่อต้องฟังภาษาไทยจึงสับสนระหว่างเสียงสูงกับเสียงต่ำ ส่งผลต่อการตีความความหมายของคำ

ดังนั้น ปัญหาการฟังของกลุ่มชาติพันธุ์เป็นผลจาก ความแตกต่างของระบบเสียง (phonological differences) ระหว่างภาษาแม่กับภาษาไทย ส่งผลต่อการฟังในระดับคำ ประโยค และเรื่องราว

ประเด็นที่ 2 การสร้างและพัฒนานวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

ประสิทธิภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.80/86.00 (สรุปผลการวิจัย) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 เนื่องจากนวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ผู้วิจัยพัฒนาจากกรอบแนวคิดที่เกิดจากการสังเคราะห์ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบจากผลการวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่เป็นเช่นนี้เพราะ

1.1 การดำเนินการประเมินประสิทธิภาพได้ทำไปอย่างเป็นขั้นตอนตั้งแต่การวิเคราะห์เนื้อหา การสร้างนวัตกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ การสร้างเครื่องมือ โดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบทุกขั้นตอนและได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะนอกจากนั้นแล้วได้ดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ

1.2 การออกแบบนวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ได้รับการออกแบบอย่างมีขั้นตอน มีการสอนอย่างเป็นระบบตามหลักทฤษฎีและพัฒนาจนมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่มีขั้นตอน ประกอบด้วยชุดแบบฝึกเพื่อการพัฒนา 4 ชุด ดังนี้ ชุดแบบฝึกที่ 1 คือ การสื่อสารผ่านภาพเป็นหลัก (ภาพส่วนใหญ่ เสียงส่วนน้อย) คำศัพท์ สำคัญ ในชีวิตประจำวัน - ภาพ 6 ภาพ ซึ่งเป็นภาพต่อเนื่องกัน พร้อมเสียงอธิบายภาพ 1 ประโยค (ไม่เกิน 15 พยางค์) แบบฝึกที่ 2 คือ การสื่อสารผ่านภาพและเสียงเท่ากัน (ภาพส่วนน้อย เสียงมากขึ้น) - การสื่อสาร ประโยคที่ยาวขึ้น ซึ่งเป็นภาพต่อเนื่อง - ภาพ 3 ภาพ (ไม่ต่อเนื่องกัน) โดยภาพที่หายไปจะใช้เสียงบรรยายแทนเพื่อฝึกการฟังว่าเข้าใจหรือไม่ ชุดแบบฝึกที่ 3 คือ การสื่อสารผ่านเสียงเป็นหลัก (เสียงส่วนใหญ่ ภาพส่วนน้อย) - ใช้การสื่อสารผ่านเสียงโดยเรื่องราว เนื้อเรื่อง ที่ซับซ้อน ชุดแบบฝึกที่ 4 คือ

การสื่อสารที่ใช้เสียงอย่างเดียว โดยสื่อสารเป็นเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เพื่อฝึกความเข้าใจในประโยคและเรื่องราวที่ไม่มีภาพประกอบ

1.3 นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพราะผู้วิจัยได้พยายามทำการพัฒนาอย่างเป็นระบบตั้งแต่การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาแล้วปรับปรุงแก้ไข การสร้างนวัตกรรมซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยและการวัดและประเมินผล หลังจากนั้นจึงนำไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อประเมินหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการพูดภาษาไทย ของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ตามกระบวนการและนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำมาใช้ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

1.4 นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดในการพัฒนาตามลำดับดังนี้ (1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาการฟังภาษาไทย รวมถึงการออกเสียงภาษาไทยซึ่งมีผลต่อการฟัง (2) ศึกษาสภาพทั่วไปของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ บริบทของจังหวัด และบริบทท้องถิ่น (3) สังเคราะห์ข้อมูลจากปัญหาการฟังภาษาไทยของกลุ่มชาติพันธุ์ (4) สร้างเป็นกรอบปัญหาการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ (5) จัดทำต้นแบบนวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ (6) จัดทำคู่มือการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ (7) ตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ (8) หาประสิทธิภาพของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์โดยหาจากความสามารถในการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน (9) หาค่าความเชื่อมั่นของนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์โดยทดลองใช้กับนักศึกษา (Tryout) นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน (10) นำผลจากการทดลองใช้มาปรับปรุง และจัดทำนวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ที่สมบูรณ์

ประเด็นที่ 3 ผลการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์

1. ผลการประเมินความสามารถในการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ มีคะแนนก่อนใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.50 ($SD = 1.95$) คิดเป็นร้อยละ 52.50 และคะแนนหลังใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.20 ($SD = 0.91$) คิดเป็นร้อยละ 86.00 แสดงให้เห็นว่าหลังใช้นวัตกรรมนักศึกษาครูมีความสามารถในการฟังภาษาไทยดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากนวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ได้

พัฒนาตามหลักการชาติพันธุ์ ภาษาและภาษาไทยมาตรฐาน ทฤษฎีภาษาศาสตร์ แนวคิดและวิธีการเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการฟัง ทฤษฎีทางจิตวิทยา ทำให้นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ที่มีปัญหาการฟัง ได้มีกระบวนการที่ชัดเจนเพื่อพัฒนาการฟังภาษาไทย โดยเริ่มต้นจาก การระบุปัญหาการฟัง คือ ขั้นตอนเพื่อยืนยันว่าการฟังมีปัญหา ซึ่งใช้การสะท้อนข้อมูลรายบุคคลตามวิธีการสะท้อนการเรียนรู้ที่เป็นเทคนิคและเครื่องมือในการเรียนรู้จากประสบการณ์หนึ่ง (Experience Learning) ไปสู่อีกประสบการณ์ หนึ่ง (Wong and others, 1997: 477; นรินทร์ สังข์รักษา และคณะ Sungrugsa and others, 2015: 145) อีกทั้งการสะท้อนการเรียนรู้โดยระบุปัญหายังเป็นเทคนิคและเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Yao (2008) ได้ทำการศึกษาถึงประสบการณ์ในการเรียนการออกเสียง ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยใช้กระบวนการระบุปัญหาในการออกเสียงที่ส่งผลต่อการฟังภาษาเพื่อให้นักศึกษาสามารถแก้ปัญหาการออกเสียงได้ ผลการศึกษาทำให้เห็นว่าเมื่อได้ระบุปัญหาที่แท้จริงแล้วจะทำให้ความสามารถในการฟังของผู้เรียนจะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด แล้วจึงนำความแตกต่างมาพัฒนาความสามารถอีกครั้ง และสอดคล้องกับ Eckstein (2007) ที่ได้ให้วิธีการระบุปัญหากับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาที่เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษแบบเร่งรัด (Intensive English Program) เพื่อแบ่งความสามารถในการฟังของนักศึกษา โดยการระบุปัญหาทำได้โดย สังเกตข้อผิดพลาดของตัวเอง และการหาข้อมูลหรือขอความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาในการออกเสียง อีกทั้ง Bramlett (2004) ก็ได้ใช้การระบุปัญหาเพื่อศึกษาผลการเรียนโดยใช้ โปรแกรม CIRC กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 198 คน จาก 9 ห้องเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์เรียน ซึ่งพบว่าเมื่อได้ใช้การระบุปัญหาจะทำให้ได้ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อให้ได้กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ก่อนเข้าสู่การพัฒนาต่อไป ซึ่งจากวิธีการและงานวิจัยที่มีผู้วิจัยได้ศึกษาทำให้เห็นว่าวิธีสะท้อนการเรียนรู้โดยระบุปัญหาจะทำให้นักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ได้ทราบข้อบกพร่องเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาตนเอง ซึ่งเป็นผลจากการรับรู้ ความคาดหวัง และความรู้สึกละอายของตนเองเกี่ยวกับประสบการณ์และนำไปสู่การวางแผนหรือแนวทางการแก้ไขปัญหาในอนาคต

หลังจากนั้นนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ได้เข้าสู่กระบวนการในการพัฒนาทักษะการฟัง โดยเริ่มจาก ชุดแบบฝึกที่ 1 คือ การสื่อสารผ่านภาพเป็นหลัก (ภาพส่วนใหญ่ เสียงส่วนน้อย) คำศัพท์ สำคัญ ในชีวิตประจำวัน - ภาพ 6 ภาพ ซึ่งเป็นภาพต่อเนื่องกัน พร้อมเสียงอธิบายภาพ 1 ประโยค (ไม่เกิน 15 พยางค์) โดยนักศึกษาดูภาพทีละภาพ จำนวน 6 ภาพ โดยแต่ละภาพจะมีเสียงประกอบภาพไม่เกิน 15 พยางค์ ซึ่งเป็นเรื่องราวสอดคล้องกับภาพ โดยระหว่างการดูภาพและฟังเสียงประกอบภาพ ให้นักศึกษาจดจำเรื่องราวและทำความเข้าใจภาพทุกภาพ (สามารถจดบันทึกได้) หลังจากนั้นนักศึกษาสรุปลความเข้าใจภาพและเสียง โดยบันทึกเป็นข้อมูลของตนเอง อธิบาย สรุปล โดยเล่าเรื่องโดยใช้รูปภาพเดียวกัน ชุดแบบฝึกที่ 2 คือ การสื่อสารผ่านภาพและเสียงเท่ากัน (ภาพส่วนน้อย เสียงมากขึ้น) - การสื่อสาร ประโยคที่ยาวขึ้น ซึ่งเป็นภาพต่อเนื่อง - ภาพ 3 ภาพ (ไม่ต่อเนื่องกัน) โดยภาพที่หายไปจะใช้เสียงบรรยายแทนเพื่อฝึกการฟังว่าเข้าใจหรือไม่ โดย นักศึกษาดูภาพทีละภาพ จำนวน 3 ภาพ โดยแต่ละภาพจะมีเสียงประกอบภาพไม่เกิน 15 พยางค์ ซึ่งเป็นเรื่องราวสอดคล้องกับภาพ แต่มีความแตกต่างจากแบบฝึกที่ 1 คือ เมื่อดูภาพที่ 1 และฟังประโยคประกอบในภาพที่ 1 เสร็จแล้ว จะเป็นการเล่าโดยใช้เสียง

สลับอีก 1 ประโยค ไม่เกิน 15 พยางค์ จากนั้นให้ดูภาพที่ 3 และเสียงประกอบ ตามด้วย ฟังเสียงอย่างเดียว สลับไปเรื่อย ๆ จนครบ ระหว่างการดูภาพและฟังเสียงประกอบภาพ ให้นักศึกษาจดจำเรื่องราวและทำความเข้าใจภาพทุกภาพ (สามารถจดบันทึกได้) ชุดแบบฝึกที่ 3 คือ การสื่อสารผ่านเสียงเป็นหลัก (เสียงส่วนใหญ่ ภาพส่วนน้อย) - ใช้การสื่อสารผ่านเสียงโดยเรื่องราว เนื้อเรื่อง ที่ซับซ้อน โดยนักศึกษาดูภาพ 1 ภาพ และฟังเสียงเรื่องราวประกอบภาพ โดยเป็นประโยค และเนื้อหาที่สอดคล้องกับภาพ โดยมีความยาว 50 – 100 พยางค์ ระหว่างการดูภาพและฟังเสียงประกอบภาพ ให้นักศึกษาจดจำเรื่องราวและทำความเข้าใจภาพทุกภาพ (สามารถจดบันทึกได้) และชุดแบบฝึกที่ 4 คือ การสื่อสารที่ใช้เสียงอย่างเดียว โดยสื่อสารเป็นเรื่องราวในชีวิตประจำวัน เพื่อฝึกความเข้าใจในประโยคและเรื่องราวที่ไม่มีภาพประกอบ ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยนักศึกษาฟังเรื่องราว หรือสถานการณ์ โดยเป็นเรื่องราว สถานการณ์ต่อเนื่อง มากกว่า 100 พยางค์ขึ้นไป โดยการใช้รูปภาพที่มีเสียงประกอบในการพัฒนาการฟังภาษาไทยมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เนื่องจากช่วยเสริมการทำความเข้าใจผ่านการเชื่อมโยงหลายช่องทางตามทฤษฎี Dual Coding ของ Paivio (1986) ที่ทำให้ผู้เรียนเข้ารหัสข้อมูลได้ทั้งทางภาพและเสียง นอกจากนี้ยังช่วยลดภาระการประมวลผลของสมองตามแนวคิด Cognitive Load Theory ของ Mayer (2001) ทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำกับการฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ ซึ่งงานของ Mayer และ Moreno (2003) พบว่ามัลติมีเดียสามารถเพิ่ม engagement และผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังได้ รวมถึงการใช้ภาพยังทำหน้าที่เป็นตัวช่วยทางบริบท (contextual support) ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์หรือเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคยได้รวดเร็วขึ้น ดังที่ Sueyoshi และ Hardison (2005) พบว่าการได้รับ visual cues ควบคู่เสียงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจการฟังสูงกว่าการได้ยินเสียงเพียงอย่างเดียว ดังนั้น การใช้สื่อที่ผสมภาพและเสียงจึงเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของผู้เรียน

อีกทั้งในทุกชุดแบบฝึกหัดนักศึกษาจะได้สรุปความเข้าใจโดยการบันทึกข้อมูลของตนเอง เพื่อความเข้าใจเป็นข้อมูลที่เกิดจากการรวบรวมผ่านกระบวนการฟังของตน เนื่องจากการบันทึกข้อมูลซึ่งเกิดจากตนเองจะทำให้เกิดกระบวนการสร้างความเข้าใจระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับ R.Ribeiro et al (2022) ที่กล่าวว่าการบันทึกข้อมูลของตนเองจะช่วยกระตุ้นการเรียกคืนความทรงจำและเป็นประโยชน์สำหรับการทำความเข้าใจในเรื่องที่สนใจ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ S.Feng (2021) ที่กล่าวถึงกระบวนการเก็บข้อมูลโดยการสรุปเป็นข้อมูลของตนเอง ซึ่งจะทำให้ช่วยเสริมการเรียนรู้และการจดจำผ่านการทำซ้ำเชิงความหมาย (Rehearsal) และยังสอดคล้องกับ G.Storms (2024) ที่บ่งชี้ว่าการบันทึกเป็นการทบทวนซ้ำ ซึ่งมีความสำคัญต่อการช่วยจำ ส่งผลให้บุคคลสามารถเข้าใจบริบทของเรื่องที่กำลังศึกษาและสามารถนำกลับมาใช้ได้ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ใช้ข้อมูลนั้นมานานก็ตาม ซึ่งนั่นหมายถึง การบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลถือเป็นกระบวนการที่มีบทบาทสำคัญต่อการสร้างและคงอยู่ของความทรงจำระยะยาว เนื่องจากการบันทึกช่วยสร้าง retrieval cues ที่ชัดเจน เช่น วัน เวลา สถานที่ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีส่วนช่วยกระตุ้นการเรียกคืนความทรงจำอดีตชีวิตประวัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Harvey, 2016) นอกจากนี้ การบันทึกยังเอื้อต่อการเข้ารหัสเชิงลึก (deep encoding) เพราะผู้บันทึกต้องเลือก สะท้อน และจัดลำดับเหตุการณ์ ทำให้ข้อมูลถูกเก็บในระดับความหมายที่แข็งแกร่งขึ้น ส่งผลต่อการจำได้ในระยะยาว (Thomsen et al., 2015) อีกทั้ง การทบทวนบันทึก

ซ้ำ ๆ ยังเป็นการฝึกซ้อม ที่ช่วยให้ร่องรอยความจำมั่นคงและลดการเลือนหาย (Feng et al., 2021) นอกจากนี้ งานวิจัยด้าน อัตชีวประวัติ (autobiographical memory) ยังพบว่าแม้รายละเอียดเล็กน้อยจะสูญหายไปตาม เวลา แต่การบันทึกและการย้อนเล่าช่วยชะลอการสูญเสียและคงความถูกต้องของสาระสำคัญ (Conway et al., 2009) นอกจากนี้ การบันทึกยังเอื้อต่อการเน้นย้ำเหตุการณ์ที่มีความหมายต่อชีวิตหรือเกี่ยวข้องกับเป้าหมายส่วนบุคคล ทำให้เหตุการณ์เหล่านี้ได้รับการจดจำในฐานะ “life story memories” ที่คงอยู่ได้ยาวนาน (Pillemer & Thomsen, 2011) ดังนั้น การบันทึกข้อมูลมิใช่เพียงการเก็บหลักฐานเชิงภายนอก แต่ยังเป็นกลไกทางจิตวิทยาที่ ช่วยให้ความทรงจำระยะยาวมีความมั่นคง ละเอียด และมีความหมายต่ออัตลักษณ์ของบุคคลมากยิ่งขึ้น

2. จากผลการประเมินความพึงพอใจการใช้นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง ภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ พบว่า โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.90 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 0.19 โดยนักศึกษามีความพอใจสูงสุด 7 ข้อ นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับคำ นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟัง ระดับคำที่ยาวขึ้น นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับประโยค นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับข้อความที่ยาวขึ้น นวัตกรรมช่วยพัฒนาการฟังระดับเรื่องราว นวัตกรรมมีประโยชน์สำหรับการแก้ปัญหาการฟังภาษาไทย และนวัตกรรมทำให้นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ต้องการพัฒนาการฟังภาษาไทยมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.00 เนื่องจาก นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ เป็นจุดเริ่มต้นให้นักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ได้ค้นพบข้อบกพร่องของตนเอง โดยเป็นการพัฒนาเพื่อช่วยให้สามารถฟังจากระดับคำ คำที่ยาวขึ้น ประโยค ข้อความ เรื่องราว ซึ่งส่งผลต่อการแก้ปัญหาการฟังอย่างเป็นระบบ เนื่องจากการฟังเป็นทักษะภาษาที่ซับซ้อน เพราะต้องอาศัยการประมวลผลหลายชั้น (เช่น เสียง คำ ประโยค บริบท) การฝึกฟังแบบที่ให้ผู้เรียนเริ่มจาก “คำสั้น ๆ” “ประโยค” “เรื่องราว” (ข้อความยาว) ถือเป็นการ scaffold ที่ช่วยลดความซับซ้อนให้ผู้เรียนค่อย ๆ ปรับตัวและสร้าง โครงสร้างความเข้าใจขึ้นทีละน้อย งานวิจัยทางภาษาศาสตร์และการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหลายชิ้นได้เสนอว่า รูปแบบ incremental นี้สามารถเสริมประสิทธิภาพของการฟังได้ดีขึ้นในหลายมิติ ได้แก่ ความเข้าใจ, ความจำ, การจับ ใจความ และความมั่นใจในการฟัง สอดคล้องกับ Ahmadi Safa & Rozati (2015-2016) หัวข้อ “The impact of scaffolding and nonscaffolding strategies on the EFL learners’ listening comprehension development” พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสนับสนุนโดยมีตัวช่วยในการฟัง สามารถ พัฒนาความเข้าใจการฟังได้มากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการ สนับสนุน แม้ว่าการสนับสนุนไม่ได้ระบุชัดเจนว่าเริ่มจากคำ ประโยค เรื่องราว แค่เพียงว่าใช้การสนับสนุน (scaffolding) ใน รูปแบบต่าง ๆ แต่ผลลัพธ์ชี้ว่า “การค่อย ๆ เพิ่มความยาก” และมีการสนับสนุนจากผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น ช่วยให้ผู้เรียน สามารถจัดการกับข้อมูลที่ซับซ้อนได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Chuang & Wang (2015) ใน “Listening Enhancement: Converting Input into Intake” โดยได้ศึกษาผ่านวิธี Reading-While-Listening ร่วมกับ story grammar mapping กับนักเรียนชั้นประถมที่ได้ห้วน ผลพบว่าวิธีนี้ช่วยเพิ่มความเข้าใจฟัง (listening comprehension) และช่วยให้เนื้อหาที่ฟังถูกเปลี่ยนเป็น “intake” (คือสิ่งที่ผู้เรียนเข้าใจจริง) ได้มากขึ้นเมื่อผ่านเรื่องราว (story) ที่มีโครงสร้าง (grammar mapping) ช่วยชี้แนวทางเนื้อหาและองค์ประกอบของเรื่อง วิธีนี้สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า ถ้าเริ่มจาก input ที่

ง่ายขึ้น (คำ / ประโยคสั้น) แล้วค่อย ๆ ขยับไปสู่การฟังเรื่องราวยาว ๆ ผู้เรียนจะแข็งแรงทั้งด้านคำศัพท์, ความเข้าใจประโยค, และการจับใจความของเรื่อง และยังสอดคล้องกับงานวิจัย Finding Structure during Incremental Speech Comprehension (Lyu et al.2025) ที่กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ฟังที่ฟังประโยคที่มีโครงสร้างเปลี่ยนไปตามเวลา (incrementally) พบว่า สมรรถนะของผู้ฟังจะ “สร้างโครงสร้าง” ของประโยคทีละคำโดยอัตโนมัติและใช้เงื่อนไขจากบริบททั้ง ภาษาและนอกภาษาเพื่อคาดการณ์และปรับตีความ เมื่อผู้ฟังได้รับ input แบบเพิ่มความซับซ้อนทีละเล็กทีละน้อย จะช่วยให้การประมวลผลและเข้าใจประโยคยาว ๆ เป็นไปได้ดีขึ้น กล่าวโดยสรุปคือ การฝึกการฟังควรเริ่มจากคำสั้น ๆ ไปหา ประโยค และ เรื่องราว เพื่อช่วยลดความกังวลและเพิ่มความสำเร็จเบื้องต้น เมื่อผู้เรียนเริ่มกับคำหรือประโยคง่าย ๆ จะรู้สึก ว่าสามารถเข้าใจได้และสำเร็จ ซึ่งช่วยสร้างความมั่นใจ (self-efficacy) ก่อนที่จะเผชิญข้อมูลที่ที่ยากขึ้น โดยการฝึกฟังการ ค่อยเป็นค่อยไป ถ้าเริ่มด้วย ข้อมูล ซับซ้อนมากตั้งแต่แรก ผู้เรียนอาจไม่สามารถประมวลผลคำทั้งหมด ทำให้ขาดการเข้าใจ และเกิดความสับสน การเริ่มจากคำเล็ก ๆ แล้วขยับไปที่ละขั้นตามลำดับ (scaffold) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดการ, ประมวลผล และเชื่อมโยงกับความรู้เดิมได้ดีขึ้น นอกจากนี้การฝึกฟังดังกล่าวจะช่วยสร้างการเชื่อมโยงระหว่างคำศัพท์ ประโยค และบริบทเรื่องราว: การฝึกฟังโดยเริ่มที่คำแล้วต่อประโยคแล้วเรื่องราว ทำให้ผู้เรียนไม่เพียงแค่จำคำศัพท์หรือรูป ประโยคเท่านั้น แต่สามารถรวมองค์ประกอบเพื่อเข้าใจเรื่องราวที่ซับซ้อนขึ้น ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สำคัญในการฟังภาษาในโลก จริง

รองลงมาคือ นวัตกรรมทำให้ทราบถึงวิธีการแก้ปัญหาการฟังภาษาไทย และนวัตกรรมสร้างความมั่นใจในการฟัง ภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 4.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.20 เนื่องจากการทราบปัญหาการฟังของนักศึกษาจะทำให้รู้แนวทางใน การพัฒนา อีกทั้งยังทำให้นักศึกษาเข้าใจปัญหาและเห็นความบกพร่องด้านการฟังที่แท้จริงของตนเอง เนื่องจากการ ตระหนักรู้ข้อบกพร่องและปัญหาการฟังของตนเองถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การแก้ปัญหาการฟังประสบความสำเร็จ มากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนสามารถสะท้อนคิดและเลือกใช้กลยุทธ์การฟังได้ตรงจุด เช่น การจดโน้ต การเดาคำจากบริบท หรือ การฟังซ้ำ ซึ่งช่วยเพิ่มความเข้าใจและ เก็บรักษาของเนื้อหา งานวิจัยของ Vandergrift (2003) พบว่าผู้เรียนที่ตระหนักถึง จุดอ่อนของตนเองสามารถเลือกกลยุทธ์ได้มีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ที่ไม่ทราบปัญหา Graham (2006) ชี้ว่าการสะท้อนถึง ความยากง่ายในการฟังช่วยให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายและปรับวิธีฝึกฝนได้ดีขึ้น ส่วน Goh (2008) และ Cross (2010) ระบุ ว่าการบันทึกข้อผิดพลาดและความเข้าใจช่วยให้ผู้เรียนเห็นรูปแบบข้อผิดพลาดซ้ำ ๆ และพัฒนาการฟังได้รวดเร็วกว่า การ ตระหนักรู้ข้อบกพร่องจึงทำหน้าที่เป็นตัวกลางสำคัญที่กระตุ้นการปรับกลยุทธ์และการกำกับตนเอง ส่งผลให้การแก้ปัญหา การฟังมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จมากขึ้น

นอกจากนี้นวัตกรรมสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจในการแก้ปัญหาการฟังภาษาไทย นวัตกรรมทำให้นักศึกษากลุ่ม ชาติพันธุ์ได้ประโยชน์ในการนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย 4.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.37 เนื่องจากการ พัฒนาทักษะการฟังของนักศึกษากลุ่มชาติพันธุ์มักเผชิญอุปสรรคจากความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม ทำให้เกิด ข้อบกพร่องในการเข้าใจเนื้อหาภาษาไทยได้บ่อย การมี แรงจูงใจ (motivation) ในการแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านี้ถือเป็นปัจจัย สำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้ เนื่องจากแรงจูงใจช่วยกระตุ้นความพยายาม ความต่อเนื่อง และความ

พากเพียรในการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างต่อเนื่อง (Dömyei, 2001) งานวิจัยหลายชิ้นพบว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจสูงในการพัฒนาการฟังมักสามารถ ระบุนโยบายพร่องของตนเองได้ชัดเจน และสามารถเลือกใช้กลยุทธ์แก้ปัญหาอย่างเหมาะสม เช่น การฟังซ้ำ การจดโน้ต หรือการใช้สื่อภาพประกอบการฟัง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุดและประสบความสำเร็จ (Vandergrift, 2003; Graham, 2006) นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนสามารถ นำประโยชน์จากการแก้ปัญหา มาประยุกต์ใช้ได้จริง (transfer of learning) ยังเป็นตัวแปรสำคัญที่เสริมประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟัง งานวิจัยของ Zimmerman (2002) ชี้ว่าการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถสะท้อนและปรับใช้กลยุทธ์ที่ได้เรียนรู้กับสถานการณ์จริง จะช่วยให้เกิดความยั่งยืนและ retention ของความรู้และทักษะ ในบริบทของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์ การนำกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น การฟังบทเรียน การสนทนากับเพื่อนร่วมชั้น หรือการเข้าใจสื่อการเรียนรู้ จะช่วยให้พัฒนาการฟังมีความแม่นยำและมีประสิทธิผลมากขึ้น (Goh, 2008; Cross, 2010) ดังนั้น การแก้ปัญหาข้อบกพร่องการฟังของนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์จะประสบความสำเร็จมากขึ้น เมื่อผู้เรียนมี แรงจูงใจสูง ในการปรับปรุงทักษะ และสามารถนำกลยุทธ์และผลลัพธ์ไปประยุกต์ใช้ได้จริง ซึ่งช่วยให้กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสามารถสร้างทักษะการฟังที่ยั่งยืนได้ นอกจากนี้ นวัตกรรมทำให้พบปัญหาการฟังภาษาไทย มีค่าเฉลี่ย 4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.41 นวัตกรรมมีวิธีการที่ชัดเจนและง่ายต่อการใช้ มีค่าเฉลี่ย 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 นั้นเป็นผลมาจากการออกแบบนวัตกรรมให้ง่ายต่อการใช้ ช่วยลดความซับซ้อนของข้อมูล ทำให้นักศึกษาสามารถจับใจความสำคัญของสิ่งที่ได้ยินได้เร็วขึ้น และสามารถระบุจุดที่ตนเองไม่เข้าใจหรือข้อบกพร่องในการฟังได้อย่างชัดเจน (Buzan, 2010; Nesbit & Adesope, 2006) นอกจากนี้ ภาพและสื่อในแต่ละขั้นตอนยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถ เชื่อมโยงคำศัพท์, ประโยค, และบริบทของเรื่องราว ทำให้เกิดการประมวลผลเชิงลึกและจำเนื้อหาได้ดีกว่าการฟังโดยไม่มีเครื่องมือสนับสนุน และในลำดับสุดท้าย ชุดการสอนในนวัตกรรมมีการเรียงลำดับจากปัญหาไปสู่การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และนวัตกรรมเปิดโอกาสให้ได้ฝึกในข้อบกพร่องในการฟังภาษาไทยด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.46 เนื่องจาก การฝึกฝนด้วยตนเอง (self-regulated learning) จะเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถวางแผน กำหนดเป้าหมาย ติดตามความก้าวหน้า และปรับกลยุทธ์การเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Zeng (2018) พบว่า การฝึกฝนด้วยตนเองช่วยเพิ่มความสามารถในการฟังและการรับรู้ตนเองของผู้เรียน โดยเฉพาะในกิจกรรมการฟังที่ต้องการความพยายามและการวางแผนอย่างมีระบบ นอกจากนี้ การฝึกฝนด้วยตนเอง ยังทำให้เข้าใจและจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น แต่จากการทำวิจัย ผู้วิจัยได้ค้นพบข้อสังเกตบางประการนั่นคือ นวัตกรรม CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ จะเป็นประโยชน์อย่างมากหากนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่มีปัญหาและต้องการแก้ปัญหาอย่างมีเป้าหมาย ดังนั้นก่อนเริ่มใช้นวัตกรรมควรแจ้งวัตถุประสงค์ในการใช้นวัตกรรม บอกข้อดี และบอกจุดหมายเหตุของการใช้นวัตกรรมให้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมที่จะพัฒนาตนเองเพื่อแก้ปัญหาการฟังภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาวัตกรรมการ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การใช้การพัฒนาวัตกรรมการ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ผู้ใช้ควรศึกษารายละเอียด ขั้นตอนการใช้นวัตกรรมอย่างละเอียด เพื่อสามารถดำเนินการพัฒนาการฟังภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและได้ผล
2. การใช้การพัฒนาวัตกรรมการ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้นำนวัตกรรมไปใช้จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแบบทดสอบและแบบฝึกในนวัตกรรม เพื่อให้สามารถตอบคำถามผู้เรียนได้
3. การใช้การพัฒนาวัตกรรมการ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ควรเก็บข้อมูลในสถานที่ เวลาและสถานการณ์ที่ไม่กดดัน เพื่อให้ได้ข้อมูลการฟังภาษาไทยที่แท้จริง
4. ในการใช้การพัฒนาวัตกรรมการ CRRU “FANG KRU” Model เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาครูกลุ่มชาติพันธุ์ ควรแจ้งจุดประสงค์ และเป้าหมายของการใช้นวัตกรรมเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายรับทราบอย่างละเอียด เพื่อให้เห็นถึงจุดหมายที่จะได้รับเมื่อผ่านการใช้นวัตกรรมเพื่อส่งเสริมการฟังภาษาไทย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาแนวทางในการพัฒนาการฟังภาษาไทยของผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่เพื่อให้สามารถฟังภาษาไทยได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทยมาตรฐาน
2. ควรพัฒนาวัตกรรมการพัฒนาการฟังภาษาไทยสำหรับกลุ่มชาติพันธุ์ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น เพื่อจะเป็นพื้นฐานในการฟังภาษาไทยที่ถูกต้อง
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการฟังภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติกับกลุ่มชาติพันธุ์ว่ามีลักษณะการฟังเหมือนหรือต่างกันเพื่อพัฒนาวัตกรรมการส่งเสริมการฟังภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2561).คู่มือจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3.กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- คัชรินทร์ พิภูลงาม (2549) .การใช้เพลงเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบ
กล้ำของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- คิมเบิล (Kimble , 1964).การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างถาวรในพฤติกรรมอัน เป็นผลมา
จากการฝึกที่ได้รับการเสริมแรง. <http://acad.vru.ac.th/pdf>.
- จารุณี ทิพยมณฑล.(2563).การศึกษาภาษาสังคมและวัฒนธรรม.กรุงเทพฯ: จรัญสิทธิวงษ์การพิมพ์
จำกัด.
- จิรประภา บุญพรหม (2550).การประเมินประสิทธิผลกลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้เพื่อพัฒนา
ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาไทย : สัมพันธ์ เสียงสระ
และเสียงพยัญชนะ.กรุงเทพมหานคร:อักษรไทย.
- จุไรพร จิตพิทักษ์. (2553).วัยรุ่นชาติพันธุ์ชายขอบกับการปรับตัวในเมืองเชียงใหม่ : กรณีศึกษา
วัยรุ่นปกาเกอญอ . มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: เชียงใหม่.
- ณัฐฤทัย อรุณศิริโรจน์ (2563). “การสร้างแอปพลิเคชันเพื่อแก้ปัญหาการออกเสียงสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พูดภาษาอื้อและภาษามูเซอ,” วารสาร
ศึกษาศาสตร์ 14 (เมษายน-มิถุนายน2563): 43-54.
- ดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2542). เด็กที่มีความต้องการพิเศษ. ในการศึกษาพิเศษ. สารานุกรม
ศึกษาศาสตร์ฉบับรวมเล่มเฉพาะเรื่องอันดับที่4.กรุงเทพฯ : ธนัชการพิมพ์.
- ดวงหทัย คำวัง (2554). การใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการเรียงคำในประโยคภาษาไทยและการเล่า
นิทานของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง.วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- เตือนใจ ตรีเนตร. (2544). ผลของการใช้แบบฝึกการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธัญลักษณ์ ปาณะกุล.(2545).หัวข้อที่น่าสนใจทางภาษาศาสตร์.กรุงเทพมหานคร:รามคำแหง.
- นิสา ศักดิ์เดชยนต์.(2526).ภาษาศาสตร์สำหรับครู.กรุงเทพมหานคร:อักษรไทย.

- ประสงค์ rayonสุข และคณะ. (2523). การศึกษาและวิธีการแก้ไขการพูดภาษาไทยของเด็ก
ชาวเขา. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ประสงค์ rayonสุข. (2543). การศึกษาผลทดลองการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทย
แก่เด็กชาวเขา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ปริศนา กุลณา (2556). วิธีสอนใช้หลักปาริมิตศาสตร์เพื่อส่งเสริมการออกเสียง รายวิชา
สนทนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์,มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพ, เชียงใหม่.
- ปนัดดา บำรุง.(2536). การศึกษาระบบเสียงอ้าข่าที่หมู่บ้านป่าคาสุขใจ ตำบลแม่สลองนอก
กิ่งอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.,มหาวิทยาลัยมหิดล,
นครปฐม.
- พัชรี พลางค์. (2536). การเรียนด้วยตนเอง. [ฉบับพิเศษ] วารสารรามคำแหง, 82-91.
- พงศกร สมมิตร. (2565). นวัตกรรมชุดการสอนหนังสือเสียงสำเนียงภาษาไทยเพื่อส่งเสริมการพูด
ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาในกลุ่มชาติพันธุ์. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
50(4), 145–166.
- มยุเรศ รัตนานิคม. (2542). สัมพันธ์กับการออกเสียงภาษาอังกฤษ. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- มานิต มานิตเจริญ. (2550). พจนานุกรมไทย (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ: วี. เจ. พรินต์ติ้ง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊ค
พับลิเคชั่นส์จำกัด.
- รุสลาณ สาแม และเปรมินทร์คาระวี (2558). กฤตกรรมการออกเสียงพยางค์หนัก-เบา ในคำ
ภาษาอังกฤษจากผลของการสอนแบบฟัง-พูด ร่วมกับการสอนความรู้ทางสัทศาสตร์:
การศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศิริราษฎร์สามัคคี อำเภอมายอ จังหวัด
ปัตตานี.วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต 67 ปัตตานี. ปีที่ 9
ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2555, หน้า 93-108.
- ฤทัย พานิช (2551).การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากการแปล.วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
นเรศวร.ปีที่ 19 (ฉบับที่ 1). 38-59.
- ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์. (2542) .พฤติกรรมการสอนภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษา. นครราชสีมา :
สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.

สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2555). ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา :

กรอบและแนวการดำเนินงาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา

สัทธาสนี เกสรประทุม (2558). การพัฒนาชุดฝึกทักษะออกเสียงพยัญชนะเสียดแทรก

ภาษาอังกฤษที่มีปัญหาตามหลักสัทศาสตร์. วิทยานิพนธ์. ครุศาสตร์มหาบัณฑิต.

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต: กรุงเทพมหานคร.

สุวิไล เปรมศรีรัตน์. (2550). การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาท้องถิ่นและภาษาไทยเป็น

สื่อ: กรณีการจัดการศึกษาแบบทวิภา (ภาษาไทย-มลายูถิ่น) ในโรงเรียนเขตพื้นที่

จังหวัดชายแดนภาคใต้. ศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต.

มหาวิทยาลัยมหิดล: นครปฐม.

สุวิไล เปรมศรีรัตน์. (2545). รายงานการวิจัยแผนที่ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในประเทศไทย.

สำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนา

ชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล: นครปฐม.

สุนทรีลักษณ์ วรรณชาติ . (2549). การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตามมาตราแม่

กบ แม่กน และแม่กด สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงสกอ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ใน จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์. ครุศาสตร์บัณฑิต.มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

สุนทรีลักษณ์ วรรณชาติ (2549).การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดมาตราแม่กบ แม่

กนและแม่กด สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงสกอ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัด

แม่ฮ่องสอน.กรุงเทพมหานคร:บริษัทเอกพิมพ์ไทยจำกัด.

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ.(2554). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง.

เชียงใหม่ : เชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.

โสฬส ศิริไสย์ และคณะ.(2538). สารานุกรมชนชาติไทย. นครปฐม: สถาบันวิจัยภาษาและ

วัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

อนันตา สุขวัฒน์. (2564).พลวัตวัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์อาข่า ผาหมี่ จังหวัดเชียงราย.วารสาร

สังคมศาสตร์วิชาการ,ปีที่ 14 (ฉบับที่ 1), หน้า 29-48.

อเนก รักเงิน.(2553).ชาติพันธุ์สัมพันธ์การปรับตัวทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ของใน

จังหวัดจันทบุรี.วิทยานิพนธ์ ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อาภาภรณ์ ดิษฐเล็ก.(2544).การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ในแบบเรียน

วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชาวจีน : กรณีศึกษานักเรียนวิทยาลัยการทองเที้ยว

และการอาชีพ มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน.รายงานการวิจัย

วิทยาลัยราชพฤกษ์.

- อมรา พงศาพิชญ์.(2537).**วัฒนธรรม ศาสนาและชาติพันธุ์:วิเคราะห์สังคมไทยแนวมนุษยวิทยา**.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อวยพร พาณิช, อุบลวรรณ ปิติพัฒนาโชจิต,อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์, และไสลทิพย์ จารภูมิ (2543).**ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร**.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bradley,D. (1979). **Traditional Minorities and Language Education in Thailand**. In **Bradley, D. (Ed.)**, South-East Asian Linguistics No.9: Language Policy,language planning and sociolinguistics (pp.87-102). Canberra: Pacific Linguistics.
- Celec-Murcia, M. et al. (2000). **Teaching Pronunciation**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Confrey, J. (1991). **Learning to listen A student's understanding of power of ten**. In **E. Von Glasersfeld (ed)**, Radical Constructivism in mathematics education. Dordrecht : Kluwer Academic.
- Hatfield, M.M. and Bitter, G.G. 1994. **"A Multimedia Approach to the Professional Development," Technology in Professional Development**.
- Jana Mikulášťiková.(2012).**Teaching Pronunciation at Secondary Level**. Palacký University Olomouc,Moravia.
- Kelly, G. (2003). **How to Teach Pronunciation**. Malaysia: Longman. Ladefoged, P. (2006). A course in Phonetics (5th ed.). United States of America: Thomson Wadsworth.
- Kemmis, & McTaggart, R. (1990).**The Action research planner**, 3 rd ed. Geelong: Deakin University, Australia.
- Lado, Robert. (1969). **Language Testing. The Construction and Use of Foreign Language Tests**. A Teacher's Book. Great Britain: Lowe and Brydone (Printers).
- Lawis, P. (1972). **Phonetic Problems Involved in Teaching Thai to Speakers of Lahu and Akha**. In Jimmy G.H. and Richard B.N., (Eds.) Tai Phonetics and Phonology (p.291). Bangkok: Mahidol University.

- Lewis, P. M. (1984). **Karen Phonology: Studies in Tibeto-Burman Phonology**. Summer Institute of Linguistics.
- Littlewood, William. (1983). **Foreign and second language learning : Language acquisition research and its implications for the classroom**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Matisoff, J. A. (1969). **Lahu Phonology and Morphology**. University of California Press.
- Maughan, C., & Webb, J. (2001). **Small group learning and assessment**. from the Higher Education Academy.
- Rivers, Wilga M. & Mfry S. Temperley. (1978). **A practical guide to the teaching of English as a second or foreign language**. New York : Oxford University Press.
- Rogers, Carl R. (1951). **Client – Centered Therapy**. Boston: Houghton Mifflin Company
- Selinker, Larry. 1977. “**Interlanguage**”. In Jack C. Richards (Ed.) 1977: 31--54.
- Thorndike, E.L. (1966). **Human learning**. Cambridge, Mass: M.I.T. Press.
- Thompson, L. W. (1996). **Cognitive-behavioral therapy and treatment for late-life depression**. Journal of Clinical Psychiatry, 57(5), 29–37.

ประวัตินักวิจัย

1. ชื่อ-สกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงศกร สมมิตร
ชื่อภาษาอังกฤษ	Pongsakorn Sommit
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำโปรแกรมภาษาไทย
หน่วยงานสังกัด	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
โทรศัพท์	091-8524440
E-mail address	The_masterart@hotmail.co.th

ประวัติการศึกษา	ชื่อปริญญา	สาขาวิชา	มหาวิทยาลัย	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรี	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ) เกียรตินิยมอันดับ 1	การสอน ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2546
ปริญญาโท	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม)	การสอน ภาษาไทย	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2552
ปริญญาเอก	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการศึกษา แขนงภาษาศึกษา	การศึกษา	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2566

สาขาวิชาที่มีความชำนาญ การสอนภาษาไทย

การประชุมนำเสนอผลงานวิชาการ

- การประชุมวิชาการระดับชาติการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประจำปี 2560 21 กรกฎาคม 2560 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- การนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดขับพล้นสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยใช้กระบวนการสร้างจินตภาพ (Development of Sudden Speech For Thai Language Program, Faculty of Education, Chiangrai Rajabhat University Using Imagery Creation Process) วันที่ 21 ธันวาคม 2561 ณ. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จ. กำแพงเพชร

3. การนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ต้นแบบนวัตกรรม : บทเพลงพรรณไม้ในวรรณคดีไทย เพื่อประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย (The study on innovation model : songs of plants in Thai literature aims to create an application in teaching literature for high school students in Chiang Rai) วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562 ณ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จ.เชียงใหม่

4. เผยแพร่ นวัตกรรม และได้รับรางวัลชมเชยระดับประเทศ นวัตกรรมทางการศึกษา 10 เรื่องเด่นวรรณคดีไทย สู่บทเพลงพรรณไม้ไทยในวรรณคดี งานประกวดสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม ระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา และประชาชนทั่วไป วันที่ 6 - 8 สิงหาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

5. การนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ต้นแบบนวัตกรรม “นิทานพื้นบ้าน ฝึกอ่านภาษาไทย” เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 (Innovation Model "Folk Tales for Thai Language Reading" to develop Enunciation of the first year high school students.) การประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 13 “ขับเคลื่อนพลังเครือข่ายการวิจัย และนวัตกรรม อย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาประเทศไทย 4.0 ให้ยั่งยืน” 20-22 พฤศจิกายน 2562 ณ โรงแรม เชียงใหม่แกรนด์วิว จังหวัดเชียงใหม่

7. รางวัลการนำเสนอผลงานวิจัยภาคโปสเตอร์ ระดับดีเด่น เรื่องต้นแบบนวัตกรรม “นิทานพื้นบ้านฝึกอ่านภาษาไทย” กลุ่มการศึกษา ในการประชุมวิชาการระดับชาติเครือข่ายวิจัยสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ ครั้งที่ 13 “การขับเคลื่อนพลังเครือข่ายการวิจัยและนวัตกรรม อย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาประเทศไทย 4.0 ให้ยั่งยืน” ณ วันที่ 22 พฤศจิกายน 2562 โดย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เครือข่ายบริหารการวิจัยภาคเหนือตอนบน

8. นำเสนอผลงานวิจัย เรื่อง ต้นแบบนวัตกรรม หนังสือเพลงอาขยาน “10 เรื่อง 10 รัชกาล 10 คำสอน” เพื่อยกระดับศักยภาพผู้เรียนด้านการคิดวิเคราะห์ภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย The innovation model of "10 stories 10 reigns 10 teachings" rhyme song books to improve analytical thinking skills for Thai language in Chiang Rai high school students. การประชุมวิชาการระดับชาติ “นอร์ทเทิร์นวิจัย” ครั้งที่ 6 นวัตกรรมเพื่อสุขภาพ ด้วยสมุนไพรไทย วันที่ 29 พฤษภาคม 2563

9. รางวัลงานวิจัยยอดเยี่ยม อันดับ 1 การนำเสนอผลงานวิจัยภาคโปสเตอร์ การประชุมวิชาการระดับชาติ “นอร์ทเทิร์นวิจัย” ครั้งที่ 6 นวัตกรรมเพื่อสุขภาพ ด้วยสมุนไพรไทย ต้นแบบนวัตกรรม หนังสือเพลงอาขยาน “10 เรื่อง 10 รัชกาล 10 คำสอน” เพื่อยกระดับศักยภาพผู้เรียนด้านการคิดวิเคราะห์ภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย The innovation model of "10 stories 10 reigns 10 teachings" rhyme song books to improve analytical thinking skills for Thai language in Chiang Rai high school students. วันที่ 29 พฤษภาคม 2563

10. งานวิจัยตีพิมพ์ TCI-1 “การใช้กระบวนการสร้างจินตภาพในการพูด เพื่อพัฒนาทักษะการพูดฉบับสั้น สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านการพูด” (Applying imagery to speaking to develop impromptu speaking skill for students with proficiency in speaking) วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2564 (หน้า 131-143)

11. งานวิจัยเพื่อตีพิมพ์ การพัฒนาทักษะการอ่านตีความวรรณคดีไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ด้วยนวัตกรรม บทเพลงพรรณไม้ในวรรณคดีไทย (Developing reading skills for interpreting Thai literature of year 1-6 high school students by innovative flora songs from Thai literature)

12. งานวิจัย โครงการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ณ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนอาชีวศึกษา เชียงราย-พะเยา โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเทคโนโลยีสุริย โรงเรียนสังวาลย์วิท 8 (อยู่ระหว่างการดำเนินการ)

13. การนำเสนองานวิจัยระดับชาติ งานวิจัย ต้นแบบนวัตกรรม “ค่าย SUPER SPEAKER” เพื่อยกระดับศักยภาพการพูดในที่ชุมชน สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษด้านการพูด (Innovation Model "SUPER SPEAKER camp" to Enhance the Potential of Public Speaking for Students with Great Speaking) ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

14. Thai Pronunciation: Problems and Solutions to Improve Speaking Skills in Ethnic Student Teachers Pongsakorn Sommit^{1*}, Boonrawd chotiwachira², Jarunee Dibyamandala³, Sira Somnam⁴ 1,2,3,4 Faculty of Education, Chiang Mai University, Thailand 1*Corresponding author email: The_masterart@hotmail.co.th

15. Development of PADTHAI Model for Promoting Speaking Skill of Ethnic Undergraduate Students, Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ด้านการเป็นวิทยากรและผู้ทรงคุณวุฒิ

1. วิทยากรด้านการพูด ทั่วประเทศ
2. วิทยากร โครงการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน โครงการพัฒนาผลการเรียนและแนวทางบริหารตามนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ 26-27 มิถุนายน 2560
3. วิทยากรรับเชิญ บรรยายหัวข้อ การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาสาขาประถมศึกษา ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วิทยาลัยแม่ฮ่องสอน 19 เมษายน 2560
4. ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการวิพากษ์โครงการภาษาไทย

5. วิทยากรพิเศษ “ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน” สำหรับนักศึกษาปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่เข้าเรียนในปีการศึกษา 2560

6. ผู้ทรงคุณวุฒิในการตัดสิน และวิพากษ์โครงการภาษาไทยของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล จังหวัดเชียงราย

7. วิทยากรให้ความรู้แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตภาคเหนือ เพื่อเตรียมความพร้อมวิชาภาษาไทย ก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

8. วิทยากรให้ความรู้ภาษาไทย แก่นักศึกษาสาขาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อเตรียมความพร้อมสอบประเมินความรู้

9. วิทยากรให้ความรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอน ตามโครงการความร่วมมือระหว่างคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายและโรงเรียนในความร่วมมือ